

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”.

Anul VIII.

București, 1928.

No. 6.

„Căci a Ta este împărăția și puterea și mărirea”.

Ultima propozițiune din Tatăl nostru, ca și cea dintâi, ne atrage atenția asupra Tatălui nostru ca fiind Unul mai pe sus de orice putere și domnie și nume. Privind spre anii cari stăteau înaintea ucenicilor Lui, Mântuitorul nu îi vedeă după cum visaseră ei, stând sub razele strălucitoare ale bogățiilor și onorurilor lumești, ci înconjurați de întunericul urei omenești și de mânia demonică. În mijlocul neliniștei naționale și a certurilor, El vedeă cum pașii lor aveau să fie înconjurați de primejdii, și de câte ori inima lor avea să fie chinată de teamă. El trebuiau să vadă Ierusalimul distrus, templul făcut una cu pământul, serviciul divin de acolo sfârșit pentru totdeauna, iar Izrailul risipit în toate țările, asemenea rămășițelor dintr'o corabie sfărâmată și aruncată pe o coastă singuratică. El zise: „Veți auzi de războaie și știri de războaie”. „Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; și pe alocurea vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi” Mat. 24, 6—8. Cu toate acestea urmașii lui Hristos nu trebuiau să se teamă ca și cum le-ar fi pierit speranța, sau Dumnezeu ar fi uitat pământul. Puterea și stăpânirea aparțin Aceluia ale cărui planuri împiedicate fiind, ele tot își vor atinge scopul. În rugăciunea care expunea dorințele lor zădărnice, ucenicii lui Hristos au fost îndrumați să privească dincolo de puterea celui rău, către Domnul Dumnezeu lor, a cărui împărăție domnește peste toate, și Care este Tatăl și Prietenul lor în toate timpurile.

Distrugerea Ierusalimului eră un simbol al pieirii din urmă, care va veni

peste lume. Profeția, care s'a împlinit în parte prin distrugerea Ierusalimului, își găsește o mai directă aplicare în timpurile din urmă. Astăzi ne găsim în pragul evenimentelor mari și solemne. Înaintea noastră stă o criză, prin care omenirea nu a mai trecut vreodată. Însă tot cu atâta iubire, ca și a primilor ucenici, ne este dată asigurarea că împărăția lui Dumnezeu va domni peste toate. Creatorul nostru ține în mâna Sa ordinea de succesiune a evenimentelor viitoare. Majestatea cerului are sub supravegherea Sa proprie atât soarta națiunilor cât și chestiunile bisericii Sale. Învățătorul divin zice fiecărei unealtă prin care își îndeplinește planurile Sale, cele ce a spus și lui Cirus: „Eu te-am înarmat, înainte ca tu să Mă cunoști”. Isa. 45, 5.

În viziunea profetului Ezechiel, i s'a arătat o mână sub aripelile heruvimului. Aceasta avea de scop să învețe pe servii lui Dumnezeu că ei vor avea succes prin puterea divină. Acela, pe cari Dumnezeu îi folosește ca soli ai Săi, nu trebuie să creadă, că lucrarea este legată de ei. Nu ființelor muritoare le este lăsat să ducă povara răspunderii lucrării. Acela care nu doarme și nici nu dormitează, Care este continuu ocupat să-și aducă planurile la împlinire, își va duce lucrarea mai departe. El va nimici intențiile oamenilor nelemători, și va aduce turburare în sfatul acelor cari plănuesc rele pentru poporul Său. El, Regele, Domnul oștirilor, stă între heruvimi și apără încă pe copiii Săi în mijlocul certurilor și neliniștei dintre popoare. Acela, care conduce cerul, este Mântuitorul nostru, El cântărește orice în-

cercare și supraveghează lămurirea prin foc a oricărui suflet. Când întăriturile regiilor vor fi distruse, când săgeata mânil va străpunge inima dușmanilor, poporul Său va fi sigur în mâna Lui.

„A Ta este, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al tău. . . . . În mâna Ta este țăriia și puterea, și mâna Ta poate să mărească și să întărească toate lucrurile.” 1 Cron. 29, 11. 12. „Cugetări depe muntele fericirilor, p. 174—176.

Condițiunile creșterii.

„O plantă crește prin ajutorul factorilor aceloră pe cari Dumnezeu i-a prevăzut spre a-i susține vieața. Tot astfel și creșterea spirituală este atinsă numai prin cooperarea cu factorii divini. După cum planta își prinde rădăcini în pământ, tot astfel și noi să ne înrădăcinăm în Hristos. După cum planta are nevoie de soare și ploaie, tot astfel și noi avem nevoie să primim Spiritul Sfânt. Dacă inima noastră este prinsă de Hristos, El va veni în noi „ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul”. Ca Soarele Dreptății, El va răsări asupra noastră și „tămăduirea va fi sub aripelul Lui”. Noi vom „înflori ca crinul”. Noi vom înspică la fel ca și grâu, și vom înflori ca via. Osea 6, 3; Mal. 4, 2; Osea 14, 5.

Grâuul își dezvoltă „întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic”. Ținta semănătorului în punerea seminței și în îngrijirea plantei este recolta. Tot astfel și Semănătorul divin își are privirea așintită spre seceriș. El se silește a Se reproduce în inima și vieața celor ce-L urmează, ca prin ei El să poată fi reprodus și în inima și vieața altora”. „Educația”. p. 106.

Când nu dăm lui Dumnezeu ce I se cuvine.

Mircea — un tânăr arhitect.

Cornel — „ „ misionar.

Mircea. Ah! Bună ziua, dragul meu Cornel. Tocmai mă inapoiez din oraș. De data aceasta am avut noroc foarte mare, am fost preferat din 30 de persoane și angajat ca prim-arhitect, de o firmă mare, cu un salariu foarte frumos. Nu-i vorba, eu cred că și certificatul meu a inspirat multă încredere.

Misionarul. Te felicit pentru acest post, dorința ta fierbinte s'a îndeplinit chiar repede. Acea firmă mare care de acum îți deschide drumul norocului, imi este bine cunoscută. Dacă vei fi credincios acestei case, și nu vei lipsi nici odată de la importantul tău post, atunci fără îndoială vei progresa repede, devenind într'un timp relativ scurt, un om bogat.

Mircea. O, crede-mă! Nu mă voi odihni, ci tot timpul și facultățile mele, le voi întrebuința numai în interesul acestei case, care și-a pus nădejdea în mine.

Misionarul. Iubitul meu Mircea! Fii deasemenea credincios și recunoscător și Mântuitorului, care și-a arătat față de tine dragostea Sa nemărginită, dându-ți har spre a fi ales dintre mulți, în acest serviciu. Nu uita și pe viitor rugăciunea, căutând în Cuvântul lui Dumnezeu, putere și lumină. Imi reamintesc cu acest prilej și făgăduiala ta, la care din fericire am fost martor. Tu știi prea bine ce ai vorbit când ai fost ca oaspete la părinții mei.

Ai fost uimit că vecinul nostru aruncă afară din casa sa pe o femeie sărmană. Sgârzenia acestui om bogat te-a mâhnit și purtarea lui brutală, te-a lovit ca un pumnal. El câștigă sute de mii de lei, dar cu cei săraci nu are milă. Atunci tu revoltat, văzând suferința acelei femei sărmane, ai făgăduit solemn înaintea lui Dumnezeu:

Câștigând într'un an o sută optzeci de mii de lei, voi da a zecea parte pentru lucrarea lui Dumnezeu. Iară tot ce va întrece această sumă o voi donă pentru scopuri de binefacere.

Mircea. Știu prea bine iubitul meu prieten. Mă gândeam chiar la promisiunea mea. Și azi am aceleași idei și cu plăcere vreau să-mi îndeplinesc făgăduiala. Simt chiar un imbold lăun-

tric la aceasta, dar cred că va dura încă mult timp până va veni acea stare de lucruri. Ca să-mi prisosească peste 180.000 de lei într'un an, aceasta nu o pot pricepe.

Misionarul. Poate că aceasta să vie mai curând de cât te aștepti tu. Dacă îți vei îndrepta privirea în sus mărturisind cu curaj pe Mântuitorul, atunci binecuvântarea lui Dumnezeu va fi cu tine. Intru cât mâine dimineață, dupe cum știi, plec pentru un timp mai îndelungat în Africa, îți întind mâna dorindu-ți multă sănătate și binecuvântare de la Dumnezeu. El mă cheamă, iar eu bucuros răspund glasului Său.

Mircea. Domnul să te păzească în călătoria ta, ca totul să-ți fie spre bine. El să-ți dea mult noroc și să lumineze calea ta, precum și mintea întunecată a popoarelor la cari mergi.

(Amândoi părăsesc sala. Se va cânta un imn. După zece ani se reintâlnesc).

Misionarul. Am venit să te văd iarăș, iubitul meu Mircea, în fericirea ta. Zece ani am fost departe de tine, lucrând pînă la popoare pentru Domnul.

Mircea. Fii bine venit, și șezi te rog. Mă bucur foarte mult de a te vedea, Cornele. Sunt zece ani! Cum se grăbește timpul! Nu e mirare deci, dacă am ajuns așa departe.

Misionarul. Îți merge bine; cred că și tu ești azi un om bogat. Am rămas uimit văzând vila ta. Istorisește-mi, cum s'a întâmplat aceasta.

Mircea. În viața mea n'aș fi crezut să ajung așa de ușor la atâta fericire. Tu ai avut dreptate. Nici odată nu mi-aș fi închipuit ca norocul să-mi suradă mereu în cale. Din an în an obțineam mai mult salariu; în ochii șefului am fost considerat ca om capabil, și deci a lăsat cu încredere totul pe mâna mea, dându-mi cu plăcere chiar și drept la parte din câștig. Am fost în astfel de condițiuni cu el că însăși fata lui deveni soția mea. Suntem de 7 ani căsătorii și ne-am clădit această vilă. Cei trei copii ce am primit, au mărit încă mai mult fericirea noastră. De un an tatăl nostru a murit de un atac la masa

de seară. În acest moment totă afacerea este pe mâna mea și în tot locul trebuie să fiu cel dintâiu. Da, într'adevăr, foarte minunat ne-a ajutat Domnul, deoarece Lui fie cinste și mărire.

Misionarul. Văd și observ în lucrurile tale că Domnul te-a ajutat și binecuvântat cu bogăție. Voi sunteți amândoi fericiți, voiși și bogăți . . . . . ; dar spune-mi iubitul meu Mircea, în acest moment, dacă te-ai gândit și la promisiunea ce cu seriozitate sfântă, ai făcut-o înaintea lui Dumnezeu? Nu câștigi încă 180.000 de lei pe an? Ai dat ceea ce-ți prisosea? Tu taci iubitul meu prieten — desigur, tu n'ai făcut-o! Imi inchipui — și observ aceasta în tine. Un bun al Domnului — nu te gândești tu — este ori ce bun ce i se făgăduiește. Istorisește-mi totul și vorbește deschis, care a fost motivul de nu ți-ai îndeplinit ce ai promis. Ți-a fost aceasta o greutate?

Mircea. M'am gândit și răsândit de multe ori la această promisiune ce am făcut lui Dumnezeu. Au venit însă multe în cale, cari m'au determinat să las această chestiune la o parte, devenind astfel un înșelător. N'am spus aceasta nici măcar soției mele, fiindu-mi teamă ca nu cumva să murmure, neîmpărtășind aceleași idei.

Misionarul. Immărmuresc auzind aceste cuvinte și mă întristez foarte mult, deoarece tu ai promis în mod solemn. Nu știu dacă mai există binecuvântare asupra bogăției dacă cineva uită așa de ușor pe Dumnezeu, și încă să-L înșele.

Mircea. Scuză-mă, aud sunând telefonul, desigur că mă așteaptă la o construcție.

(O pauză, în care timp misionarul își scoate jurnalul și începe să îl cerceteze. Deodată se oprește îngrozit asupra unui citat și cetește cu voce tare: „Astăseară a izbucnit un incediu cumplit la marea clădire a D-lui Mircea, prim-arhitect din orașul nostru. Focul continuă să ardă cu violență, fiind puține speranțe de a mai putea fi stins. Pagubele sunt imense". În timpul acesta intră Mircea cu capul plecat, fiind foarte abătut.)

Misionarul. Dar ce s'a întâmplat Mir-

cea? Ce cetesc eu aci? Casa ta care deabia o clădiseși — situată în stada Principală, a ars. Acea casă mare, eră doar a ta? Dar cum arăși! Tu ești cu totul sdruncinat! Prin câte trecem în această vieață. Pierzi multe parale prin acest incediu?!!

Mircea. O, vai! Omul meu de incredere îmi telefonă chiar acum că întreaga mea avere este nimicită, fiindcă întreaga clădire a fost mistuită de flacări. Totul a trecut. Azi sunt un om sărac. Domnul m'a pedepsit. O știu prea bine! Măsura călcării promisiunii eră prea plină!

Misionarul. Îmi pare rău de tine, iubitul meu prieten! Dar crede totuș că cugetele Domnului nu sunt cugetele oamenilor, și că a gândit bine făcând aceasta. În noaptea strămtorării, cât și în judecată, lumina harului Mântuitorului, își revarsă strălucirea Sa.

Mircea. Chiar ieri omul meu mi-a adus știrea că cassa de fier a băncii a fost spartă și golită de tot conținutul

ei. Am avut acolo 3.000.000 Lei. Mai veni încă în această noapte și teribilul incendiu care-mi distruse întreaga mea avere și liniște. Și spre nenorocirea mea casa nu eră asigurată. Măine abi eră vorba să vie inspectorul societății să facă asigurarea. E cert lucru că nu voi primi nimica. Am ajuns la ruină cu casa aceasta. Și pe lângă toate acestea doi dintre copiii mei zac bolnavi, neputând mânca nimic de câteva zile. Fruntea le frige, frigurile sunt grozave. Eu cred că ingerul pierzării ii va lua. Judecata Domnului vine asupra mea. Pe mine singur mă lovește vina, da, pe mine singur.

Misionarul. Eu văd că mâna Domnului apasă greu asupra ta. Cu toate acestea reculește-te dragul meu Mircea! și crede-mi că chiar acum Domnul îți este aproape, și că nu te uită în nenorocirea ta. El te-a așteptat atât de mult. Pen-trucă glasul Său a răsunat zadarnic la urechea ta atâta timp, eră să fii pierdut în noaptea veșniciei, dar prin această

intâmplare te-a redesteptat. Bogăția s'a incuibat în inima ta, intunecând strălucirea divină a harului. Banii tăi te-au ținut departe de Mântuitorul tău, trăgându-te din ce în ce mai înapoi. Totul se va îndreptă însă dacă-ți vei alege calea către cer. Apucă mâna Mântuitorului din nou, spre a te reabilită prin căință și prin mila Domnului.

Mircea. Da, este adevărat, am greșit foarte mult. Banii aceia mulți mi-au fost ca o soară de piedică. De mult îmi lipseă pacea lăuntrică. Nu. N'am fost credincios!... Eram deșert și rece, și așa incetul cu incetul am devenit slujitorul păcatului. O! iubitul meu Cornel, ajută-mi în această mare nevoie; nu mă lăsa să fiu nimicit la judecată!...

Misionarul.
Fii increzător amice, eu viu în orice zi; Tu suferi n răbdare ce Domnul ți-a trimis Căci harul mântuirii El îți va dăru! Spre a-ți găsi cărarea ce duce'n paradis.

Trd. de A. Văcăreanu.
și adaptare de V. F.

Inștiințare.

În vederea unei mai bune administrații și ținând seamă marea întindere a teritoriului Conferinței Moldova, care cuprindeă până în prezent, toată Moldova, Basarabia, și Bucovina, Comitetul Uniunii, în ședințele dela 21—28 Martie a. c., a hotărît ca vechea Conferință Moldova să fie împărțită în două părți, luând fiecare următoarea denumire și teritoriu:

1. Conferința Moldova de Sud, cu sediul la *Focșani, Str. Nicolae Săveanu No. 10*, va cuprinde: Partea de Sud a Moldovei și Basarabiei, cu următoarele județe: Covurlui, Tecuci, Putna, Bacău, Tutova, Fălciu, Vaslui, Roman, Neamțu, Ismail, Cahul, Cetatea Albă și Tighina.

Președinte: C. Popescu.

Secretar-Cassier: C. Andries.

Sec. p. Departamente: Leon Bălan.

2. Conferința Moldova de Nord, cu sediul la *Iași, Str. Mutu No. 19*, va cuprinde: Partea de Nord a Moldovei și Basarabiei cu următoarele județe: Iași, Fălțiceni, Botoșani, Dorohoi, Lăpușna, Orhei, Bălți, Soroca și Hotin, precum și toată Bucovina.

Președinte: Gh. Stănescu.

Secretar-Cassier: Gh. Rădoi.

Secr. p. Departamente: Leon Bălan.

Aducând aceasta la cunoștința membrilor noștri, îi rugăm ca începând cu trimestrul al doilea al anului curent, orice corespondență privitoare la aceste Conferințe, să se adreseze Conferinței

respectiv, la adresa indicată în dreptul ei, și deasemenea amintim că fratele Leon Bălan rămânând Secretar pentru Departamente în amândouă aceste Conferințe, rugăm ca orice corespondență pentru dânsul să fie adresată: *Strada Mutu, No. 19. Iași.*

Bunul Dumnezeu să ajute ca această

noastră organizare să fie spre binele lucrării Sale, și spre o mai bună păstorie a sufletelor pentru împărăția cerească. Conferința Moldova de Sud.

(ss) C. Popescu.

Conferința Moldova de Nord.

(ss) Gh. Stănescu.

Predicând Evanghelia.

Lucrarea de colportaj este una din ramurile lucrării lui Dumnezeu, aproape cea mai bogată în experiențe.

De curând am primit din partea unui frate, o frumoasă experiență din lucrarea de colportaj făcută de dânsul, pe care o redăm mai jos:

„Mergând din loc în loc, pentru a răspândi Bibliei și scrieri moralo-educative, îndrumătoare pentru o vieață veșnică și pregătitoare pentru întâmpinarea Domnului, am ajuns într-o comună unde oamenii doritori de o vieață curată și de a se împăca cu Dumnezeu, nu au întârziat să cumpere literatură.

Însă la un moment dat, umblând prin comună, am fost întâlnit de una din personalitățile de seamă ale comunii, care având și dânsul o Biblie, m'a invitat foarte frumos să discutăm câte ceva din punctele credinței, de față fiind o mulțime de oameni.

După oarecari discuții, d-sa mi-a propus să rămân în slujbă la dânsul, făgăduindu-mi o mulțime de lucruri frumoase, căci doria să mă aibă cât mai aproape; însă nu am putut să-i implinesc dorința, ci i-am răspuns:

„Darul D-stră este foarte frumos, și vă mulțumesc, dar comparându-l cu vieața veșnică, ce poate fi oare? Domnul Isus zice: „Ce folos să câștigi lumea, dar în schimb îți pierzi sufletul?”

„Lumea trece și cu ea trec și bucuriile ei, iar cel ce face voia Tatălui care este în ceruri rămâne în etern”. „Da”, mi-a spus D-sa, „și eu te asigur că Domnul Hristos îți va da mântuirea”.

A doua zi, trecând pela dânsul și discutând încă mai departe, și văzând în d-sa dorința după o vieață sfântă, la despărțire i-am spus:

„Dumnezeu va face ca lumina adevărului Evangheliei să strălucească tot mai mult în inima celui ce dorește mântuirea”.

Experiențele din lucrare, arătându-ne importanța vestirii mântuirii prin Isus Hristos, mă face să rog tot mai fierbinte pe Dumnezeu să ajute ca întreg cuprinsul Evangheliei să prindă rădăcini adânci în inima multora, spre a fi renașcute pentru împărăția cerurilor, unde va fi iubire, bucurie, pace și liniște eternă”.

G. Pătrașcu.

Gazeta Slujbașilor

Scoala de Sabat.

VEȘTI MISIONARE.

Sabatul dela 9 Iunie, 1928.

Puterea Evangheliei în Corëa.

Cu două mii de ani mai înainte, apostolul Pavel scrië că „Evanghelia este puterea lui Dumnezeu spre mântuire”. Astăzi, lucrul acesta este tot atât de adevărat ca și pe timpul lui Pavel. În Corëa sunt locuitorii bătrâni, tineri și copii, cari pot da mărturie de lucrul acesta. În ultima sa călătorie, fratele predicator Ernest Bahr, a avut privilegiu să întâlnească o familie care servia pe Domnul de patru generații. Cel mai mare privilegiu al bunicului eră să vadă roadele muncii sale în nepoții lui. Asemenea lui Abraam, tatăl credincioșilor, fără îndoială că el a îndemnat pe copiii săi să urmeze pe calea lui Dumnezeu și să asculte de legea Lui.

„Cât de frumoase sunt pe munți piciorarele celor cari vestesc cele bune, cari dau în știre pacea”, este un lucru adevărat atât aici cât și aiurea, deși cărările slujitorului Evangheliei nu sunt totdeauna cele mai ușoare.

Chemarea după lucrători și mijloace de întreținere este încă mare. De aceea, iubiți frați și surori, gândiți-vă la aceste suflete iubite cari sunt fără speranță în Dumnezeu. Acei cari se vor mântui dintre ei vor mulțumi în etern pentru ceea ce ați dat voi ca să-i salvați.

Sabatul dela 16 Iunie, 1928.

Dumnezeul lui Corneliu trăiește încă și astăzi și e la lucru.

Directorul misiunii Sud Chineze, ne scrie: Asemenea primilor apostoli, suntem înclinați a crede că Domnul se va descoperi aceluia cari au primit o cunoștință deplină despre El pentru aceste generații, într'un chip cu totul mai deosebit decât față de acei cari nu au un asemenea privilegiu. Însă adesea îmi amintesc de experiența lui Corneliu, și de felul cum Domnul Se descoperă aceluia care caută pe Dumnezeu. Tot astfel, Domnul S'a apropiat de mulți în China de Sud.

Acți se găsec multe inimi doritoare și sincere, deaceia și noi ne îndreptăm privirea către frații și surorile noastre, solicitându-le rugăciunile și tot ce pot da pentru ca încheierea lucrării să poată fi împlinită în toată plinătatea ei și față de acei cari stau în întunec.

Sabatul dela 23 Iunie, 1928.

„Alții au început lucrul, iar voi le continuați lucrul”.

Începând încă din anul 1852, cu un an înainte de a avea loc căderea de

stele, misionari ca: Dr. Cutzlaff, și apoi în 1865 un altul anume Tomas, au răspândit în Corëa Scripturi întregi sau numai părți din ea, traduse în limba chineză, și pe zi ce trece, sămânța Evangheliei se răspândește tot mai mult, și de multe ori cu mari oboșeli.

Sperăm că vă veți aminti și despre noi în rugăciunile voastre, pentru ca și de aci să se poată strânge un seceriș bogat spre mântuire.

Secretara Uniunii misiunii Chineze.

Sabatul dela 30 Iunie, 1928.

Nevoile noastre în Japonia.

Privind Japonia din punct de vedere al civilizației și al populației sale de șasezeci de milioane, cele cinci sute biserici sunt încă prea puțin. Faptul acesta constituie un puternic strigăt Macedonean. Noi am învâțat să sacrificăm. Mulți au sacrificat tot ce au putut, și întreabă pe Domnul cum ar putea face ceva mai mult. Ei sunt bucurători să dea, și sunt dispuși să-și dea și vieața dacă este nevoie.

Deasemenea ei se roagă ca Domnul să le ajute a-și întemeia o bună școală cât și o misiune medicală, făcând apel la sprijin prin rugăciuni și daruri, din partea tuturor fraților și surorilor.

Ai Fukazawa.

Misiunea Internă.

Programul adunării misionare din luna Iunie 1928.

Lucrarea predicatorului mut.

1. Deschidere cu cântare și rugăciune.
2. Raportul secretarului.
3. Cântare.
4. Studiu: Puterea literaturii.

5. Cuvântare: Importanța lucrării efectuată de literatură în câștigarea sufletelor.
6. Planuri pentru o mai bună lucrare cu literatura.
7. Muzică și versuri.

8. Inchidere cu cântare și rugăciune.

Notă pentru diriginte: Faceți ca toți membrii să fie interesați în răspândirea literaturii, aducând fiecare raportul său.

Misionarii Voluntari.

Programul adunării „C. M. V.” din luna Iunie 1928.

A DOUĂ SĂPTĂMÂNĂ

Subiect: „MĂSURA ADEVĂRATEI MĂRIMI”.

1. Deschidere cu cântare și rugăciune.
2. Raportul secretarului.
3. Muzică sau cântare specială.
4. Cuvântare: „Măsura adevăratei mărimi”. (Vezi anexa).
5. Cuvântare: „Bărbați mari în istorie” (Vezi anexa).

6. Poezie (după alegere).
7. Cuvântare: „Bărbați și femei cu renume în domeniul științei, muzicii și artelor”. (Studiu propriu).
8. Cuvântare: „Însemnați luptători ai crucii”. (Vezi anexa).
9. Lectură sau istorisire: „Supremă mărime”.
10. Cor sau muzică instrumentală.
11. Încheiere cu cântare și rugăciune.

Notă pentru diriginte: Următoarea frază s'ar putea scri pentru timpul acestui program într'un loc vizibil:

„Adevărata mărime nu stă în cuvinte, ci în inimă”.

În cadrele programului nostru din această săptămână am dori să încercăm de a stabili până la un anumit grad „Măsura adevăratei mărimi”. Acela, care înaintea oricui a ajuns cea mai supremă

măsură a mărimii, a lăsat ucenicilor Săi următoarele cuvinte :

„Oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru“.

Faceți ca intenția de bază a acestei adunări să fie: serviciu. Serviciu, care nu tinde la aceea de a fi văzut și admirat de oameni, ci serviciu în adevărată blândețe și smerenie a inimii, mănât numai de singurul motiv, de a deștepta în alții dorința, să cunoască și să iubescă pe Isus.

4. Anexa la „Măsura adevăratei mărimi“.— Cineva, care posedă capacitatea de a vorbi despre această temă, să fie rugat, de a lua această cuvântare. Ar fi cazul, ca să se scoată în evidență viețea și activitatea Mântuitorului nostru, a apostolilor, a lui Pavel, etc. În cărțile „Pildele lui Hristos“ „Hristos Mântuitorul nostru“, „Cuvântări depe muntele fericirii“ etc., se pot găsi multe lucruri folositoare ce pot servi la elaborarea acestei teme. Cărțile altor autori, cari tratează despre Mântuitorul nostru și despre ucenicii Săi, încă conțin multe lucruri prețioase. Accentuează și câteva din următoarele semne caracteristice ale unei adevărate mărimi: stabilitate, îndrăzneală, mărinimie, credincioșie, caracter hotărât, zel, iubire de adevăr, capacitate de activitate, răbdare, tact, onestitate, sânguință, imparțialitate, consacrare. Totalitatea acestor virtuți ar trebui să rezulte adevărată măsură a mărimii: serviciul lipsit de egoism pentru Maestrul Divin.

5. Anexă la: „Bărbați mari în istorie“.— Alege pe un bărbat renumit din anele istoriei, care a avut un rol important și în legătură cu evenimentele divine și profesia. Am propune pe: Solomon, Nabucodonosor, Dariu, Alexandru, August, Alila, etc.

8. Anexă la: „Insemnați luptători ai crucii“.— Acum 1900 ani în urmă, un mic grup de bărbați mergea pe șoseaua prăfuită, care duce spre Ierusalim. În drum, conducătorul lor vorbea foarte serios cu ei, iar ei au rămas continuu foarte aproape de El, ca să nu piardă nici un cuvânt din vorbirea Lui. Să ascultăm și noi împreună cu ei: El zicea: „Oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru“. Dacă acest mic grup de oameni numai o singură dată ar putea să vadă marea mulțime a bărbaților și femeilor cari din ziua aceea până astăzi au răspuns în cursul vieții lor la aceste cuvinte ale lui Isus. Bărbați și femei, de numele cărora niciodată nu am fi auzit dacă nu s'ar fi decis să-și pună viețea în serviciul altora. Aceasta îi făcea pe ei mari, de a face chiar numai ceva pentru alții. Dar lucrul cel mai ciudat este, că deși niciodată nu s'au gândit la vreun renume, totuși au fost socotiți drept cei mai mari bărbați ai lumii.

Să vorbim înainte de toate de Wilhelm Carey, pantofarul cârpaci, în ate-

lierul căruia se afla o hartă a lumii întregi; acest om a fost primul englez, care se gândia să ajute păgânilor. După ce a lucrat timp mai îndelungat în India, unde a tradus Biblia în mai multe limbi, a fost onorat cu numele de „tatăl misiunii moderne“. Și toate acestea, fiindcă în timp ce cârpea pantofii, mereu visa la felul cum ar servi altora.

Așa, cum Carey a fost pionierul misiunii engleze, la fel și Adoniram Judson și soția sa au fost pentru misiunile americane. D-l Judson, putea să stea foarte comod acasă, însă el a preferat să renunțe la toate pentru a putea servi Indiei. Noi niciodată nu am fi auzit de adunarea de rugăciune Hays-lack și de ceilalți prieteni misionari ai lui Judson, dacă ei nu s'ar fi hotărât să servească.

Erau și femei, cari nu se gândiau decât numai la un lucru, și anume la serviciu. Gândiți-vă numai la Florence Nightingale, „îngerul ce servea“ soldaților englezi, această femeie, care a părăsit patrie și prieteni, pentru a ajuta concetățenilor ei muritori și suferinzi. Vă minunați deci, dacă omul bolnav se întorcea după ea, spre a-i săruta umbra, când trecea coridoarele cu felinarul ei?

Misionarul J. Hudson avea un frate, care a devenit un om frate renumit. Toată lumea a crezut, că J. Hudson Taylor a comis o imprudență, când a mers în China. Oamenii erau de părere, că el ar fi trebuit să calce pe urmele fratelui său. Dar astăzi nimeni nu-și mai amintește de frațele său, pe când Dr. Taylor și-a câștigat renumele de fondator al Misiunii Interne din China.

Mai sunt și alte nume în istoria misiunii moderne, cari au aluns la un renume, ca de pildă: David Livingstones, John Paton, George Grenfell, Robert Moffat, Robert Morrison, Borresen, Skreiferud, etc. Si despre aceștia se poate vorbi, dacă aveți posibilitatea de a vă procura mai ușor materialul referitor la ei, decât cel referitor la alții.

9). Lectură sau istorisire: „Supremă mărire“—Care este măsura voastră pentru mărire? Sunteți voi admiratori ai lui Alexandru, sau ai lui Rockefeller, sau ai lui Jack Dempsey? Puterea fizică este ceva, ce fiecare din noi ar dori să poseadă, în același timp însă, puterea, pe care ne-o dă banul, încă este mult dorită de către mulți. Tot la fel nu putem fi condamnați, dacă dorim să posedăm spiritul ager și productiv al unui geniu. Prin aceste însușiri am putea ajunge la mărire, dar sunt acestea măsura adevăratei mărimi?

S'a întâmplat odată, că într-o mină s'a produs o explozie teribilă. Muncitorii din mina aceea au alergat într-o altă mină, unde sperau să poată urca iar la lumina soarelui. Dar tocmai acolo pândea moartea, încât o a doua explo-

zie era în perspectivă de a se petrece. Numai printr'o singură eșire era speranța de a se putea ieși. Unul dintre muncitorii o știa aceasta. El ar fi putut fi cel dintâi care să scape, însă el nu s'a folosit de această ocazie, ci stând la ieșire, a îndrumat pe ceilalți încotro să apuce, spre a se putea salva. Ei îl rugau să vină și el, însă el a stat pe locul său, până ce toți au fost puși în siguranță. Însă atunci, în acel moment s'a produs a doua explozie; toți muncitorii au fost salvați, afară de unul — chiar însuș salvatorul tuturor.

Unul dintre cei mai mari savanți din Europa întreagă, a decedat acum aproximativ un an. El și-a petrecut întreaga viață cu studiul razelor X (Roentgen) și a radiului. În cursul acestor experimente însă și-a atras o boală, care ca urmare a influenței acestor raze — în sensul cel mai cuplît — i-a consumat puterea vieții. Cu toate acestea, el a lucrat voios, până la sfârșit. Bucuros a plătit prețul vieții sale, numai ca să poată contribui câtuș de puțin la succesele științei în favoarea binelui omenirii.

Dar este relativ un lucru ușor să servim prietenilor noștri, ba chiar și omenirii în genere. Putem fi gata de a ne da viața pentru cineva, pe care-l iubim, sau pentru o chestiune ce ne pare foarte prețioasă, însă pentru inamicii noștri — aceasta este ceva cu totul deosebit.

În urma unei bătălii, pe câmpul de luptă zăceau sute de bărbați, cari sufereau teribil de dureri și sete. Artileria ambelor armate a susținut lupta în tot cursul nopții, ba chiar și în ziua următoare. În lagărul de după frontieră se afla apă destulă, dar oamenii ce muriau în chinuri grozave, degeaba strigau după apă. Am zis degeaba? Însă nu! Câci aci era unul, care avusesse curajul — în ciuda primejdiei de moarte — să servească inamicilor săi. Richard Kirkland a trebuit mult timp să-l roage pe superiorul său, până ce acesta i-a dat voie, să-și execute acest serviciu al iubirii de aproapele. Când a trecut frontiera spre a-i da apă primului om, care striga, că sau să-i dea apă, sau să fie ucis, a fost o mare minune, că n'a pierit. Dar spre marea uimire, iată, că timp de o oră și jumătate tunetul armelor a încetat de a se mai auzi, iar acest om a fost privit din ambele tabere cu uimire și venerație. Cu siguranță că în adevăr acesta era un om mare.

Poate puținii dintre noi vor avea ocazia, de a săvârși în cursul serviciului lor astfel de fapte eroice. Se prea poate, că îndatoririle noastre constau din micile servicii neînsemnate ale vieții de toate zilele. Dar dacă ne vom strădui să-i servim fratelui și aproapei noastre astfel cum am servi Învățătorului nostru, dacă El ar fi aci, vom putea corespunde și noi așteptărilor — împlinind măsura adevăratei mărimi.

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ.

Subiect: **ORIENTUL APROPIAT.**

1. *Cântare de deschidere și rugăciune.*
2. *Celuire raportului.*
3. *Cor sau muzică instrumentală.*
4. *Cuvântare: „Date generale asupra Orientului apropiat”. (Vezi anexa).*
5. *Poezie (după alegere).*
6. *Cuvântare: Istoria și religunea Orientului (vezi anexa).*
7. *Cuvântare: „Lucrarea noastră misionară în Orientul apropiat”.*
8. *Quantet, duet, sau cor.*
9. *Cântare de închidere și rugăciune.*

Notă pentru diriginte: Aducem încă odată un program din câmpurile misionare, și anume de data aceasta din câmpurile misionare din Orientul apropiat. Toate aceste câmpuri aparțin Diviziunii Europene. Lucrători din Germania, Anglia, Scandinavia, Elveția etc. sunt angajați în lucrare, spre a duce solia către milioanele de locuitori din aceste țări istorice. Procurați-vă o hartă bună, pe care s'o utilizați la desfășurarea acestui program.

4. Anexa la: „*Date generale asupra Orientului apropiat*”.

Expresia, „Orientul apropiat” se referă la unele țări din continentele: Europa, Asia, și Africa. Acest teritoriu cuprinde următoarele țări: Egiptul, Asia Mică (inclusiv Armenia și Curdistan), Siria, Palestina, Arabia, Mesopotamia și Persia. Aceste țări au o suprafață de peste 6.000.000 kilometri pătrați și o populație de 55-60 milioane suflete.

1. *Acesta a fost leagănul omenirii.* Muntele Ararat în Armenia are o înălțime de 5160 metri. În această regiune, și anume de aci, la Sud — probabil în valea râului Eufrat — ar fi fost situată grădina Edenului. Terenul pe care-l predomină acest munte grandios, a fost patria primilor oameni.

2. *Acesta este locul, unde se aflau cele mai mari împărății.* Aci, în Orientul apropiat s'au perindat împărățiile mari, cum de pildă: Egiptul, Babilonul, Medo-Persia, și Grecia, puternicul imperiu al trecutului îndepărtat; aci s'a petrecut perioada lor de strălucire, cum și decadența lor. Niciun ținut din întreaga lume nu poate fi comparat cu Orientul apropiat în ce privește bogăția lui în statui, stâlpi comemorativi etc. ai civilizației vechi, și constituie cel mai rentabil și cel mai vast câmp pentru explorări antice.

3. *Acesta a fost țara Bibliiei și a Mântuitorului.* Toate evenimentele, pe care le aflăm descrise în Vechiul Testament, s'au petrecut aci, și ceea ce va face ca Orientul apropiat să pozeze cea mai mare importanță în ochii creștinului, este faptul, că aci este situată Țara Sfântă, țara, în care Mântuitorul a trăit, a murit și a înviat, de unde S'a și înălțat la ceruri, și în care iarăși Se va întoarce odată, ca să împărătească.

4. *Acesta este actualul centru al lumii.* Asupra acestui teritoriu se îndreaptă privirile Marilor Puteri, pe motivul, că aci mai trebuie soluționate unele din cele mai delicate chestiuni ale războiului mondial.

6. Anexa la: „*Istoria și religunea Orientului*”. Lăsăm în grija celui care va fi însărcinat cu executarea acestui subiect, adunarea datelor istorice. Am dori numai să arătăm, ca să se accentueze în mod deosebit, ce anume rol le-a revenit acestor țări în Istoria Sfântă, în care scop se poate folosi în modul cel mai eficient — Biblia.

Orientul apropiat este patria a trei religii mari: a religiei mozaice, a religiei creștine, și a mohamedanismului. Acest fapt îl face, să fie locul de întâlnire al multor oameni din toate colțurile globului pământesc, cari vizitează această țară pentru interesele lor religioase.

7. Anexa la: „*Lucrarea noastră misionară în Orientul apropiat*”. — Pentru răspândirea soliei celui de al treilea înger a fost ales ca unealtă un om umil, cu numele Anthony. Acesta, de origină greacă, a fost născut în anul 1838, în Asia Mică, pe țărmul Mării Negre. Cu timpul el și-a ales meseria de cismar, și la un moment dat a emigrat în America. Aci, cu ocazia unei adunări campestre a luat cunoștință de adevăr, și a alipit de el și și-a propus, că dacă Domnul îl va ajuta ca să și poată vinde atelierul de cismărie, se va înapoia în patria sa și va vesti acolo solia.

Întors acasă, iață că i se prezentă un om, cu care a și căzut repede de acord în privința vânzării atelierului, și apoi și-a luat drumul spre patria sa pe propriile cheluieli. În drum s'a oprit puțin în Constantinopol, și crezând că toată lumea se va bucura în aceeași măsură de adevăr, cum s'a bucurat el însuși, a mers prin bisericile protestante din Constantinopol, și a vestit acolo adevărul. Dar n'a fost primit cu entuziasmul la care se așteptase, ba din contră, după ce folosindu-se de orice ocazie, a vestit solia tuturor cu cari a avut prilejul să vorbească, protestanții de acolo l-au reclamat autorităților ca pe un turburător al liniștii publice, astfel că el a fost arestat de către autorități, unde a fost oprit atâta timp cât a dispus de bani. Epuzându-i-se banii, el a fost scos din arest. Atunci el și-a găsit lucru la un pantofar, care însă i-a plătit numai jumătate din prefurările de lucru de altfel obișnuite, fiindcă ținea Sabatul. Cu toate acestea el nu s'a descurajat, și în zilele de Duminică, cât și în serile celorlalte zile, vestea mereu adevărul.

În timpul acesta el locuia la un prieten al său cu numele Baharian, pe care îl cunoscuse încă înainte de a pleca în America. Acest Baharian avea

un fiu în școala din Aintab, căruia din când în când îi trimetea tractatele, pe cari le primise dela Anthony. În vara anului 1890, acest fiu al lui Baharian a petrecut vacanțele în casa tatălui său, unde a citit cărțile cu privire la profețiile lui Daniil și ale Apocalipsului, cum și istoria Sabatului. Convins de adevărul principiilor soliei advente, invitat fiind de către H. P. Holser, președintele Misiunii Europene Centrale, s'a dus la Basel, unde a rămas până în primăvara anului 1892, apoi s'a înapoiat în Turcia, spre a vesti acolo solia.

În anul 1894 H. P. Holser a vizitat Turcia, și cu ocazia aceasta Z. G. Baharian a fost întâlnit prin binecuvântare. Apoi ambii au vizitat diferite locuri ale Ciliciei, când fratele Holser a petrecut un timp în mijlocul fraților din Constantinopol, instruindu-i mai temeinic în cunoștința adevărului, și întemeind o comunitate de 20 membrii.

În anul 1904 fratele Dr. A. W. Georger, trimis acolo spre a începe lucrarea, a înființat în Constantinopol o misiune medicală. În timpul acesta fratele Baharian cu alți frați se aflau în închisoare pe timp de un an. În anul 1906, fratele Dr. George și soția sa au instalat săli de tratament, situate astfel încât din ele se putea privi asupra mării Marmara. În curând însă au trebuit să părăsească Turcia, deoarece starea sănătății fratelui Dr. George s'a agravat, astfel, că la un an a și murit în Friedensau.

O nouă epocă a însemnat pentru lucrarea noastră faptul, că în anul 1908, s'a adus o lege, care a garantat libertatea presei și a cuvântării. În luna Septembrie din același an a fost convocată o adunare generală la Beirut în Siria, cu ocazia căreia predicatorii noștri pentru prima oară aveau dreptul să predice, să cânte și să se roage, fără restricțiuni.

Scurt timp înaintea izbucnirii războiului mondial, numărul membrilor în Turcia era aproape de 350. În cursul războiului frații au fost răspândiți pretutindeni. Z. G. Baharian, conducătorul credincios, a decedat în anul 1915. Se presupune că ar fi fost jefuit și ucis de către un cărauș turc, pe care l-a rugat să-l ia pe o cărușă lui pe o distanță de drum. Sfârșitul lui nu a venit pe neașteptate. Acest apostol al timpurilor noastre a plătit-o exact ca și un apostol al timpurilor vechi; vieța lui deosebi era în primejdie. El a știut, ce înseamnă, a vedea moartea față în față în cele mai diferite forme. Dar el și-a dus lucrarea până la sfârșit cu credințioasă.

În timpul războiului, fratele Erzberger din Elveția, a condus lucrarea noastră din Constantinopol. Chiar și în aceste timpuri nesigure a sporit numărul membrilor în Constantinopol. Numărul membrilor noștri în misiunea Egipto-Siriană este de 183.

Instructorul

SECȚIUNEA ADULȚI ȘI TINERI.

X—Răsvățirea lui Absalom.

(9 Iunie),

P L A N.

I. PRIMA NEÎNȚELEGERE A LUI ABSALOM CU TATĂL SĂU.

1. Amnon este ucis de Absalom.
2. Absalom fuge la Gheșur, unde rămâne trei ani.
3. Absalom se reîntoarce la Ierusalim, însă nu i se îngăduie să vină la curtea regală.

II. ABSALOM SE RĂSVĂȚEȘTE CONTRA LUI DAVID.

1. Absalom capătă trecere prin înșelăciune și simpatie.
2. Absalom se duce la Hebron și își începe răsvățirea.
3. David fuge, însă trimete înapoi chivotul și pe Hușai.

III. SFĂRȘITUL RĂSVĂȚIRII.

1. Șimei blesteamă pe David, iar Ţiba îi aduce merinde.
2. Planul lui Hușai căpătând trecere, Absalom amână lupta cu oștile lui David.
3. David își găsește scăpare la Mahanaim.
4. David deplânge moartea lui Absalom, însă fiind muștrat de loab se scoală să întâmpine oștile victorioase.

XI—Ultimii ani ai lui David.

(16 Iunie)

P L A N.

I. NUMĂRĂTOAREA LUI IZRAIL.

1. Satan a îndemnat pe David să numere Izrailul în vederea cuceririlor mai mari.
2. Ioab s'a împotrivit numărătoarei, însă a trebuit să îplinească porunca regelui.
3. David este muștrat de profetul Gad.
4. După porunca lui Dumnezeu s'au adus sacrificii și a încetat ciuma.

II. DIN NOU SE PRODUCERĂ RĂSVĂȚIRE.

1. David, datorită batrâneții, începe să slăbească cu cât merge spre sfârșitul domniei sale.
3. Adonia se răscoală împotriva lui David și este sprijinit de loab, care până atunci fusese credincios.
3. Solomon este proclamat rege de profetul Natan, preotul Ţadoc, și Benaia.
4. Adonia fuge de se prinde de coarnele altarului, și vieța îi este cruțată.

III. ULTIMELE FAPTE ALE LUI DAVID.

1. David dă îndrumări conducătorilor lui Izrail în ce privește construirea templului.
2. El sfătuiește pe Solomon cu privire la marea lucrare ce-i stă în față, și personal dă daruri din averea sa pentru construcție.
3. Urmează o slujbă de mulțumire, și David moare în anul a patruzecilea al domniei sale.

XII—Studiul caracterului lui David.

(23 Iunie).

P L A N.

I. TĂNĂRUL PĂSTOR UN UCENIC AL DOMNULUI.

1. David învață lecțiile sale de încredere și dependență de Dumnezeu din natura înconjurătoare.
2. David avea un curaj deplin, și față de dușmanii săi dovedea un spirit și o viață de creștin.
3. El era un prieten sincer, și încrezător în Dumnezeu, era gata să aștepte până se va împlini lucrările providenței Lui.

II. DEȘI REGE, DAVID NU A FOST SCUTIT DE PEDEAPSĂ.

1. Căzut în păcat, muștrat de Dumnezeu, atitudinea îi era ca a celui mai umil păcătos.
2. El doriă să ajungă acolo unde păca-

tul nu-i mai poate rupe legătura cu Dumnezeu.

3. El accentuează asupra bucuriei simțită meditând la cuvintele și lucrările lui Dumnezeu.

III. UN BĂRBAT AL CREDINȚEI ȘI AL IUBIRII FIERBINTE.

1. Din purtarea lui Dumnezeu cu David, primim curaj să nădăjduim în îndurarea Lui.
2. De câte ori eră descurajat, David își puneă nădejdea și încrederea în făgăduințele lui Dumnezeu.
3. El a ilustrat și învățat nevoia unei iubiri profunde dintre frați.
4. Psalmii sunt un mijloc de inspirație pentru lume.
5. Felul cum Dumnezeu privi pe David, (Ps. 89, 3—28) să fie și felul cum să ne privească pe noi.

XIII—Un psalm al lui David.—O cunoaștere a puterii lui Dumnezeu.

(30 Iunie).

P L A N.

I. MĂRTURIA NATURII.

1. Cerurile și întinderea lor sunt mărtoria lui Dumnezeu față de omenire.
2. Zi și noapte se aude vocea Lui în mijlocul creațiunii.
3. Soarele ce zilnic răsare și își face drumul pe cer, este o dovadă a puterii și iubirii lui Dumnezeu.

II. CUVINTELE LUI DUMNEZEU ADEVĂRATUL MARTOR.

1. Legea lui Dumnezeu este desăvârșită, mărturiile Lui izvoare de înțelepciune, orânduielele și poruncile Lui bucurie și cunoștință.
2. Luând seama la sfaturile lui Dumnezeu omul primește ca răsplătă neprihănirea, fericirea și mântuirea.
3. Dumnezeu curăță pe cei ai Săi de păcat, și prin cuvântul Său îi ține drepti și nevinovați.
4. Rugăciunea noastră zilnică să fie ca

cugetarea inimii, cum și cuvintele noastre zilnice să fie după placul lui Dumnezeu.

I—Timpul lui Isaia; Starea spirituală: Chemarea lui Isus.

(7 Iulie).

PLAN.

I. STAREA SPIRITUALĂ A LUI IZRAIL ÎN ZILELE LUI ISAIA.

1. Isaia profetizează în timpul domniei

- lui Ozia, Iotam, Manase și Ezechia.
- În timpul domniei lui Ozia prosperitatea nu a fost însoțită și de redeştere spirituală,
- Mândria lui Ozia l-a dus la neleguire.
- Iotam îi urmează la tron, însă locurile de idolatrie rămân.
- Chemarea lui Dumnezeu la pocăință și bocet.

II. VIZIUNEA LUI ISAIA.

1. Isaia vede pe Dumnezeu în mărirea și puterea Lui.

- El este doborât de sentimentul că nu este curat.
- Dumnezeu dă mijlocul de a înlătura lucrul acesta.
- Isaia recunoaște chemarea la lucru și răspunde.

III. SOLIA ȘI SOLUL LUI DUMNEZEU.

- Isaia dă o solie privitoare la pustiirea lui Iuda.
- Făgăduința salvării unei rămășiți.

DIVIZIUNEA COPIILOR.

X—Frații lui Iosif sunt trimiși din nou în Egipt.

(9 Iunie).

Clasele primară și secundară.

Iacob învățase să nu înșele. Fusese un timp când Iacob înșelase pe tatăl său și obținuse prin vicieșug dreptul de întâiu născut; însă el învățase că necinstea nu aduce nici un câștig. Nici un moment nu s'a gândit Iacob să păstreze banii cari îi fuseseră înapoiați în sacii fiilor lui. El a dat foarte multă griji să-i îndrume spre a-i duce înapoi, și pe lângă aceștia și alții spre a mai cumpăra grâu. El le-a spus: „Poate că a fost o greșeală”.

Învățăturile practice. O mică fetiță chineză își ducea în spinare pe frățiorul ei. „Este greu?” a fost întrebata de cineva. „Nu”, a răspuns ea; „este fratele meu”. Toate greutatețile devin ușoare când sunt duce într'un spirit de adevărată iubire.

Inima lui Iosif doriă nespuse după Beniamin. Inimă iubitoare a lui Dumnezeu dorește nespuse după noi. Fiecărui El trimete invitația: „Veniiți la Mine,..... și vă voi da odihnă”.

Lucru de reparțizat:

Leccióna viitoare: Gen. 44.

De studiat și lucrat:

Ce trăsătură nobilă de caracter a dat asigurare lui Iosif că frații lui și-au schimbat inima?

Când bărbații au căzut la pământ înaintea lui Iosif, ce parte din visul de demult împlineau ei fără să-și dea seama?

Lipiți ilustrația versetului de memorizat în carnețel.
Colorați schița.

Grădina de copii.

Repetiția lecțiunii trecute. Faceți povestirea lecțiunii însoțită de desene pe tablă. Accentuați că orice faptă bună va fi răsplătită. Iosif fusese bun și neegoist, de aceea Domnul l-a făcut un om însemnat.

Ilustrarea lecțiunii prezente. Fiindcă înfățișarea acestei lecțiuni se aseamănă foarte mult cu cea trecută, ilustrarea din măsura cu nisip poate fi la fel. Totuș, dacă doriți să faceți o oarecare schimbare, se poate în felul următor: Să aveți o bucată de hârtie groasă, de preferință albă. Înaintea clasei reprezentați Egiptul cât și țara Canaan, schițându-le pe amândouă pe hârtie. Lecțiunea deci începe să fie însoțită cu desene. Reprezentând pe frați în patria lor prin linii verticale, să nu le ștergeți până nu ajugeți la punctul din lecțiune când ei ajung în Egipt. Ștergerea să se facă fără a atrage atenția. Masa poate fi reprezentată printr'o linie lungă în casa lui Iosif.

Povestirea introductivă. De ce vă ia mama de mână când traversați străzile aglomerate? Da, pentru că să vă treacă cu bine pe partea cealaltă. Copiii nu își dau totdeauna seama ce ar fi mai bine pentru ei, însă dacă stau lângă părinți, sunt în siguranță. Tocmai la fel simția și Iacob față de Beniamin, fiul său cel mai mic. El nu voia să-l lase să se depărteze de sine, chiar cu frații lui mai mari. Însă venise timpul când

trebuia să meargă din nou în Egipt, și frații și-au reamintit că guvernatorul le spusese că atunci când vor mai veni, să aducă și pe fratele lor mai mic. (Urmați cu lecțiunea dela pag. 92).

Învățăturile spirituale. Isus se îngrijește de noi.

XI—Iosif încearcă pe frații săi.

(16 Iunie).

Clasele secundară și primară.

Isus mijlocește pentru noi. Asupra acestei scene, în cartea „Experiențe și Viziuni” ni se dă o lămurire: „Am văzut patru îngeri cari aveau de făcut o lucrare pe pământ și cari erau pe punctul de o săvârși. Isus eră îmbrăcat cu hainele preoțești. El și-a ațintit privirea plină de milă spre ultima biserică, apoi și-a ridicat mâinile, și cu o voce cuprinsă de milă adăncă, a strigat: „Tată, sângele Meu, sângele Meu, sângele Meu!” Atunci am văzut cum o lumină orbitoare ce venia dela Dumnezeu, care ședeă pe marele tron alb, a învăluit pe Isus. Apoi am văzut cum un înger, având o însărcinare dela Isus, a sburat iute la cei patru îngeri cari aveau de făcut o lucrare pe pământ, fălăind ceva în mâna lor în sus și în jos, și strigând cu glas tare: „Opriiți! Opriiți! Opriiți! Opriiți!” până nu vom pune peteă pe fruntea slujitorilor Dumnezeu-lui nostru”.

Am întrebata pe îngerul meu însoțitor de înțelesul celor auzite, și ce aveau de făcut îngerii. El mi-a spus că Dumnezeu a oprit puterile, și că El a însă-

cinat pe îngerii Săi cu lucrurile de pe pământ; că cei patru îngeri au putere dela Dumnezeu să țină vânturile în loc, și că ei erau aproape să le dea drumul; însă pe când mâinile li se desfăceau, iar cele patru vânturi erau aproape să înceapă a bate, ochiul îndurător al lui Isus a privit asupra celor din ultima biserică ce nu erau încă sigilați, și ridicându-și mâinile spre Tatăl, S'a rugat de El spunând că sângele Său a fost vărsat și pentru ei. Atunci a fost însărcinat un alt înger să sboare în grabă către cei patru îngeri, și să le poruncească a se opri, până ce servii lui Dumnezeu nu vor fi sigilați cu sigiliul viului Dumnezeu pe frunțile lor".

Să nu judecăm după aparență. Este foarte ușor să judecăm greșit pe oameni. Situația atât de doveditoare era cu totul contra lui Beniamin; totuși el nu era vinovat. Din această lecțiune trebuie să învățăm: „Nu judecați”. Acela care se pare a fi cel mai vinovat, poate fi nevinovat.

Învățăturile practice. Noi suntem certați prin evenimentele zilnice. Deseori suntem ispițiți să lucrăm neglijenți, să umblăm cu înșelăciuni la examene, să luăm parte la plăceri nepermise sau să mergem în locuri bănuitoare, să vorbim neadevăruri, să înșelăm pe părinți, etc. Avem nevoie ca Domnul să ne întărească spre a trece cu bine aceste încercări. Atunci vom fi în stare să spunem împreună cu apostolul Pavel: „În toate aceste lucruri suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit”.

Când am făcut un rău cuiva, să cerem Domnului curaj să ne mărturisim greșeala și să o îndreptăm cât vom putea mai bine.

Lucru de repartizat.

Lecțiunea viitoare: Gen. 45.

De studiat și lucrat:

Găsiți în Noul Testament o pildă în care Isus ne învață adevărul spirit al iertării.

Care eră rugăciunea lui Isus în favoarea celor ce-L crucificau?

Găsiți un text care să spună că atunci când Domnul ne iartă, El nu ne mai amintește păcatele.

Lipiți ilustrația versetului de memorizat în carnețel.

Colorați schița.

Grădina de copii.

Repetiția lecțiunii trecute. Pentru o variație a lecțiunii prezentată pe tablă cu creta, prindeți ilustrația corturilor lui Iacob cu ace, pe tablă.

Ilustrarea lecțiunii prezente. Din cartoane indicați Egiptul. Construiți casa lui Iosif. Persoanele pot fi reprezentate prin bastonașe. Arătați o ilustrație cu găsierea cupei în sacul lui Beniamin. Înțoarceți pe frații lui Iosif la tronul său, și reprezentații proșternuți înaintea lui. Dacă puteți, arătați pe Iuda mijlocind pentru Beniamin.

Povestirea introductivă. Ștefan eră un băiețel foarte egoist. Când se împărțiau bomboane, el totdeauna lua pe cea mai mare, și la masă lua mărul cel mai frumos din fructieră. Deasemenea, în loc să ajute la darea de mâncare la puii de găină, îi plăcea mai bine să-și treacă tot timpul jucându-se cu băieții. Câte odată promitea să îngrijească de pui, însă când venia timpul să facă, se ducea să se joace. Lucrul acesta intristă foarte mult pe tatăl său, fiindcă știa că un copil egoist niciodată nu va putea ajunge un om cumsecade. Într-o după amiază, înainte de a pleca cu trenul, Ștefan auzi pe tatăl său spunând mamei: „Mă duc să plătesc lui Mitică Ionescu o sută de lei spre a veni să aibă grijă de pușori cât timp voi fi plecat. Aș vrea mai bine să dau suta de lei lui Ștefan dacă aș fi sigur că el va face lucrul bine”.

Sărmane Ștefan! O sută de lei! Iată banii pentru pușculiță, spre a ajuta lucrării misionare. El va dovedi tatălui! Și de sigur, a fost atât de atent la masă, totdeauna servind întâi pe alții și apoi pe sine, și dând surioarei sale mărul lui dacă eră mai mare decât al ei. Fără să i se mai spună, se duse afară și îngriji de pui, și a ajutat la alte lucruri. Când tatăl a văzut că este atât de atent și silitor, s'a asigurat că poate să se încreadă în el.

Mulți oameni lucrează ca și Ștefan. Mai înainte ca alții să le dea încredere, ei trebuie să dovedească în vreun chip oarecare arătând că nu sunt cătuș de puțin egoiști. Frații lui Iosif fuseseră foarte egoiști și geloși. Iosif eră curios să știe dacă ei se poartă cu fratele lor mai mic, Beniamin, tot atât de egoiști după cum se purtaseră cu el; deaceia

le-a dat ocazia să-i dovedească. (Urmați cu lecțiunea dela pag. 92).

Învățăturile spirituale. Să cerem lui Isus să ne ajute a nu fi egoiști.

XII—Iosif iartă pe frații săi.

(23 Iunie).

Clasele secundară și primară.

„*Scoateți afară pe toată lumea*”. F. B. Meyer, comentând asupra porucii lui Iosif adresată asistenților să părăsească camera când s'a făcut cunoscut fraților săi, spune: „Aci stă o mare delicatete. El nu voia să expună pe frații săi; cu toate că avea să le spună cuvinte ce nu ar fi putut fi înțelese de urechile curioase ale simplilor curteni și curioși. Frații lui, deasemenea, trebuiau să aibă ocazia să fie singuri. „Și n'a mai rămas nimeni cu Iosif când s'a făcut cunoscut fraților săi”. Noi trebuie să fim singuri înaintea lui Hristos, dacă voim să-L cunoaștem. Predicatorul, sau prietenul creștin, trebuie deasemenea să plece. Sunt bucurii, după cum și tristeți, în cari nici un străin nu se poate amesteca. ....

El le-a spus: „Eu sunt Iosif”. El a vorbit stăpânit de o emoție adâncă; totuși cuvintele trebuie să fi căzut asupra lor ca și un trăsnet. „Iosif”. Tot timpul avuseseră de a face cu fratele lor cel de mult pierdut? „Iosif”. Atunci a adevărat ei căzuseră într-o groapă cu lei. „Iosif!” Să fie el? Da, așa trebuie să fie: și el avea să explice o mulțime de lucruri cari îi puseseră în mare nedumerire. Cu drept cuvânt puteau să se teamă și să se îngrozească. Surprindea ca și fața de unul sculat din morți, groaza de urmări, teama că în cele din urmă le va cere să-i plătească datoria lor de demult — toate aceste emoții îi amuțiseră. Nu mai puteau să-i răspundă. De aceea el le-a zis încăodată: „Eu sunt fratele vostru Iosif, pe care l-ați vândut ca să fie dus în Egipt”. Apoi a adăugat cu multă iubire: „Acum, nu vă intristați și nu fiți mahniiți căci Dumnezeu m'a trimes”....

„Iosif a zis fraților săi: „Apropiați-vă de mine”. Ei se depărtaseră din ce în ce mai mult de el; însă el îi invită să se apocie. Aceasta este o ilustrație minunată de felul în care un păcă-

tos poate reintra în favoarea lui Dumnezeu. Nu trebuie să fim șovăelnici. Nu trebuie să stăm departe. Să pășim drept în cea mai deplină și mai strânsă intimitate cu Fiul lui Dumnezeu. Odinioară am fost „indepărtați”, însă acum suntem „apropiați” prin sângele lui Isus. Pentru o clipă drumul cel aspru al pocăinții; însă apoi sărutul Tatălui și ospățul Tatălui”.

„A îmbrățișat deasemenea pe toți frații lui”. Vers. 15. — Un scriitor, vorbind despre această scenă a împăcării, spune: „Aci este Simeon care strânsese atât de tare funiile în jurul corpului frătorului său; aci e Levi și și Gad cari îl împinseseră peste marginea prăpăstiei, și îl asvârliseră când se agățase de ei; aci este Neftali, care ajutase Ismailiților să-i lege mâinile, și care l-a lovit când el se împotrivi; aci se găsiu toți cari luaseră parte la nelegiuire; și totuși sărută pe toți frații săi, și plânse asupra lor”. *The Junior Teacher*.

Invățătură practice. A iertă este o trăsătură nobilă, fiindcă ea este una din însușirile lui Dumnezeu. O faptură inferioară caută răzbunare; sufletele nobile găsesc plăcere în a iertă. Scoateți în evidență însemnătatea acestui lucru, și siliți-vă a sădi în inima fiecăruia hotărârea de a o practica.

Când suferă vreodată din pricina colegilor de joc, copiii adesea amenință că „are să i-o întorcă” în vreun fel, la prima ocazie. Făcând astfel, ei nu își ajută, și nu ajung la dobândirea vreunei bucurii sau mulțumiri personale. Adevărata bucurie se găsește numai urmând aceeași cale ca a lui Isosif și având ca exemplu pe Isus.

Lucru de reparțizat:

Fiindcă săptămâna ce vine este repetiția lecțiilor din timpul trimestrului, împărțirea subiectului trebuie făcută din vreme, dacă iau parte la program și copiii, astfel încât să se poată pregăti cât mai bine.

Grădina de copii.

Repetiția lecțiilor trecute. Luați-vă timp să repetați cât mai multe versete de memorizat, dând ocazie copiilor să spună cât mai mult din povestirea în legătură cu tabloul arătat.

Ilustrarea lecțiilor prezente. Ilustrațiunea din săptămâna trecută poate fi

folosită și acum. Construiți corturi de hârtie drept locuințe ale lui Iacob. La colțul cel mai îndepărtat al măsuții construiți din cartoane clădirile Egiptene, arătând și casa lui Iosif. Pentru persoane folosiți bastonașe. Arătați o ilustrație cu întoarcerea fraților, deasemenea și când Iosif li s'a făcut cunoscut.

Povestirea introductivă. Ați avut vreodată oaspeți la masă? Nu este așa că e frumos? Eu mă gândesc la o masă la care toți cari luau parte erau fericiți și mulțumiți. Mai întâi ei erau fericiți fiindcă se găsiu iarăși acasă după o călătorie lungă de tot. Cât de bucușoși erau ei că puteau să-și vadă din nou pe tatăl lor! Ei aduseseră daruri de lucruri bune la mâncare cum și haine frumoase. Însă ce eră mai bun decât tot erau veștile bune pe cari aveau să le spună tatălui lor. Cele spuse de ei erau atât de frumoase încât la început deabia i-a venit să creadă. Puteți ghici la cine m'am gândit? (Urmați cu lecțiunea dela pag. 93).

Invățătură spirituale. În toată partea din lecțiune unde Iosif se face cunoscut, stăruți asupra faptului că el a spus fraților săi cum veghiase Isus asupra lui, cum îl păzise de rău, și îl făcuse un om însemnat, astfel încât atunci când ei vor avea nevoie de hrană să-i poată ajuta. El nu-și dădea seama de lucrul acesta pe când eră trist și cuprins de dor de casă, însă acum putea să vadă toate acestea. În rezumat, învățătura spirituală poate fi expusă astfel: Isus știe ce este mai bine.

XIII — Repetiția.

(30 Iunie).

Clasele secundară și primară.

Indrumări. În majoritatea școalelor noastre, al treisprezecelea Sabat a devenit o zi ce este privită mai dinainte atât de copii cât și de cei mai în vârstă cu mult interes, nu numai fiindcă atunci este timpul când se face o „repetiție” a lecțiilor studiate în timpul trimestrului, ci fiindcă este ziua când are loc un program deosebit, destinat unui câmp misionar anumit. În fiecare Sabat din timpul trimestrului s'au luat câteva minute spre a atrage atenția indeosebi asupra acestui câmp. Bătrân și tânăr, toți și-au strâns bani, mulți sau puțini,

pentru ca să poată aduce Domnului un dar de bună voie. Când un program de felul acesta este bine aranjat, el cuprinde o parte din ora școlii de Sabat, lăsând numai o parte pentru repetiția generală a lecțiilorlor.

Pentru a putea folosi cât mai mult din timpul repetiției, este de nevoie ca dirigintii și instructorii să facă un plan bine chibzuit, astfel încât să profite cât mai mult. Dacă timpul este prea scurt spre a scoate punctele principale din fiecare lecțiune, lăsați ce nu puteți aținge în ziua de repetiție pentru repetiția din Sabatul viitor. Dacă copiii i-au parte la program, să li se împartă materialul din vreme, pentru a putea să se pregătească.

Pentru a-i ține pe copii liniștiți, să aveți pregătite mai dinainte câteva cântece. Sculându-se și cântând câteva cântece, aceasta va fi pentru ei variație. Dacă puteți, să aveți un cântec deosebit — duet sau quartet de copii. Ori dacă sunteți favorizați să aveți în una din clase majore pe cineva cu talent muzical, puteți aranja un punct special.

Grădina de copii.

Nefiind timp de ajuns spre a putea trece peste toate lecțiunile din timpul trimestrului, pot fi alese doar două, de exemplu visul lui Iacob și experiența lui Iosif cu frații săi. Fiecare instructor are libertatea să aleagă altele dacă dorește. Însă dacă vrea să le reprezinte pe cele de mai sus, atunci să arate scara din visul lui Iacob. Câțiva copii să spună câteceva din lecțiunea aceasta. După ce s'a spus, puneți pe masă corturile casei lui Iacob. Amintiți pe scurt că Domnul S'a îngrijit de Iacob și l-a întors acasă după ce ajunsese mare. Aci introduceți pe fiii lui Iacob. Pentru persoane folosiți bastonașe. Reprezentați și turmele. Construiți din cartoane, în depărtare, locuințele din Egipt, printre cari: casa lui Potifar, închisoarea, palatul, și mai departe casa lui Iosif.

Dacă aveți o ilustrație cu vreo scenă din lecțiune, aceasta ar folosi mult pentru imprimarea lecțiunii în minte.

I — Călătoria lui Izrail în Egipt.

(7 Iunie).

Iosif nu se rușinează de tatăl său

care eră păstor. Gen. 47, 7—10. Iosif nu a fost niciodată mai distins și mai nobil decât atunci când luând pe tatăl său, bătrân, păstor, îmbrăcat simplu, ce venia din Hebron, și ducându-l la strălucitul suveran al Egiptului. Asupra acestui punct F. B. Meyer zice :

„Iosif ar fi putut să se rușineze de bătrânul său tată, și să-l lase de o parte. El eră bătrân, gârbovit, și slăbit. El își petrecuse toată vieața în corturi și la stână, și eră cu totul neștiutor de manierele dela curte. El eră un fugar, un emigrat, un om cara dăduse îndărăt. Această infățisare a lui se datoră pierderilor mari pe cari le suferise. Ce contrast între el și gloriosul Faraon, la a căruia curte se găsiă adunată înțelepciunea și priceperea; cu ostași și preoți; cu bogăție și măreție! Și totuși, când a stat inaintea lui Faraon, el eră inconjurat de o atât de minunată măreție morală încât cel mai mare suveran al lumii s'a plecat bucuros sub binecuvântarea lui. „Care este numărul zilelor anilor vieții tale?” a întrebat puternicul suveran. . . . . Intrebarea se poate că a fost sugerată din pricina infățisării lui gârbovite și a privirii slăbite. Răspunsul a fost destul de trist și el a fost dat de însăși vieața lui Iacob”. „Israel: A Prince white God”, pp. 143. 144.

Copiii și tinerii trebuie să cinstească pe părinții lor. Niciodată să ajungă la vârsta când să înceteze a se purta față de ei cu bunătate, și iubire, și cinste, în schimbul anilor de abnegație și devoțiune deplină a părinților lor. Nici o sumă nu ar putea plăti datoria pe care o avem față de părinții noștri. Iubirea care nu slăbește în credincioșie și sinceritate atâta timp cât ne trăesc părinții, este singura compensație pe care le-o putem oferi.

Iosif și frații lui în fața lui Faraon. În „Patriarhi și Profeți”, pag. 233, găsim acest comentariu asupra atitudinii regelui Faraon față de frații lui Iosif. „Recunoștința față de primul său ministru ar fi putut conduce pe suveran să onoreze pe frații lui oferindu-le câteva slujbe în stat; însă Iosif, credincios cultului lui Iehova, voia să-i scutească de ispitele la cari ar fi fost expuși la o curte păgână; astfel, el i-a sfătuit să spună sincer regelui care le eră ocupația, când îi va întreba. Fiii lui Iacob au urmat acest sfat, având deasemenea grijă să spună că ei nu au ve-

nit decât vremelnice iar nu ca să rămână aci permanent, rezervându-și dreptul de a pleca atunci când ar voi. După cum le promisese, regele le-a hotărât un ținut „in cea mai bună parte a țării”, adică pământul Goșen”.

Învățăturile practice. Totdeauna să ne amintim de porunca care spune: „Onorează pe tatăl și pe mama ta”. Niciodată să nu încetăm a iubi și a onora pe părinții noștri.

Întâmplările ce ni se par împotriva noastră sunt îngăduite spre binele nostru.

Iacob și fiii săi formau o mare grupare în Egipt, și la vieața lui Iacob i s'au mai adăugat șaptesprezece ani. Cea mai mare adunare care a fost vreodată va fi când va veni Isus și va lua pe poporul Său spre a-l duce în locurile pe cari El le-a pregătit pentru ei. Ea va ține în veșnicie.

Lucru de repartizat.

Leccióna vittoare: Gen. 48, 1. 2. 8—16; 49, 1. 2. 28—33; 50.

De studiat și lucrat:

În ce fel este ilustrată vieața lui Hristos în vieața lui Iosif, începând din timpul de când a înșelat pe tatăl său Isaac.

Ce puteți spune despre anii lui din urmă?

Lipiți ilustrația versetului de memorizat în carnețel.

Colorați schița.

Grădina de copii.

Ilustrarea lecțiunii prezente. Cutia cu nisip sau tabla pot fi folosite. Reprezentați corturile din Hebron. Din pricina secetei, indicați nerodirea ținutului. Pentru persoane folosiți bastonașe. Călătoria spre Egipt faceți-o cât mai vie.

Locuințele din Egipt pot fi reprezentate prin cartoane. Construiți palatul regal și ridicați un tron. Dacă nu aveți, arătați o ilustrație cu Iosif întâlnindu-se cu Iacob, deasemenea și Iacob în fața lui Faraon.

Povestirea introductivă. Ați fost vreodată lipsiți de tatăl sau de mama voastră când ei au plecat de acasă? A plecat vreodată tatăl vostru cu trenul? Deși de fapt el nu plecase prea de mult, totuși vi s'a părut mult, fiindcă a lipsit de lângă voi. Ați voi să vă luați rămas bun dela tatăl vostru dintr'o vară și să nu-l mai vedeți până la cealaltă vară?

Aceasta ar însemnă să lipsească un an întreg, și eu sunt sigur că nu ați dori lucrul acesta. Însă Iosif nu văzuse pe tatăl său de un timp mai mult decât atât. El petrecuse mai multe veri în țara Egiptului, și în tot acest timp nu văzuse pe tatăl său. Deci vă puteți închipui cât de fericit trebuie să se fi simțit când l-a întâlnit! (Urmați cu lecțiunea dela pag. 95).

Învățăturile spirituale. Isus poartă de grijă părinților noștri și îi ajută să aibă tot ce avem noi nevoie.

Cum ne purtăm.

„Cât de solemn este acest gând că fiecare din zilele noastre, cari au trecut în veșnicie, își depune mărturia ei în cărțile din cer. Cuvintele odată rostite, faptele odată săvârșite, nu mai pot fi retrase. Ingerii au și înregistrat atât binele cât și răul. Cel mai puternic învingător de pe pământ nu poate sustrage din aceste registre nici cel puțin pagina unei singure zile. Faptele, cuvintele, și intențiile noastre cele mai fainice, își vor depune cu toatele partea lor de contribuție, hotărând fericirea sau nenorocirea noastră. Deși se poate că noi le-am uita, totuși ele își vor depune mărturia pentru îndreptățirea sau condamnarea noastră.

Caracterul fiecăruia este reprodus pe cărțile din cer cu aceeași exactitate după cum se imprimă trăsăturile feței pe clișeu fotografului. Și cu toate acestea, cât de puțină importanță se dau acestor însemnări cari vor ajunge sub ochii ființelor cerești! Dacă voalul care desparte lumea văzută de cea nevăzută s'ar ridica deodată, îngăduindu-ne să vedem pe un inger înregistrând cu multă exactitate și credincioșie fiecare din cuvintele și faptele de cari vom fi chemați să dăm seama în ziua de judecată, câte cuvinte nu ar fi reținute, și câte fapte nu ar fi săvârșite niciodată!” „Marea Luptă”, p. 486. 487.

„Curierul Misionar”

Foate lunară.

Director: { ȘT. DEMETRESCU
și Red. resp.: {
Prețul unui număr Lei 12.- Abon. pe un an Lei 112.
Red. și Admin. Str. Labirint 116. IV.

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Lecțiunea 10—9 Iunie, 1928.

Frații lui Iosif sunt trimiși din nou în Egipt.

Textul biblic : Gen. 43.

De memorizat : „Cel ce-și ia seama la vorbă, află bine, și cel ce se încrede în Domnul, fericit va fi”. Prov. 16, 20.

CUPRINSUL LECȚIUNII.

1. Pe când grâul pe care frații lui Iosif îl aduseseră din Egipt eră pe sfârșite, foamea încă mai bântuia în țară. Iacob a chemat la sine pe fiii săi, și le-a zis : „Duceți-vă iarăș, și cumpărați-ne ceva merinde”.

2. Atunci Iuda zise tatălui său : „Dacă vrei să trimiți pe fratele nostru Benjamin cu noi, ne vom pogori, și-ți vom cumpăra merinde. Dar dacă nu vrei să-l trimiți, nu ne vom pogori, căci omul acela (Iosif) ne-a spus : „Să nu-mi mai vedeți fața, dacă fratele vostru nu va fi cu voi!”... Trimete copilul cu mine, ca să ne sculăm și să plecăm, și vom trăi și nu vom muri, noi, tu, și copiii noștri. Răspund eu pentru el ; ai să-l ceri înapoi din mâna mea. Dacă nu-l voi aduce înapoi la tine, și dacă nu-l voi pune înaintea ta, vinovat să fiu față de tine pentru totdeauna”.

3. Fiindcă groaza de foame îl siliă, în cele din urmă Iacob a lăsat pe Benjamin să plece. El a spus fraților să ia un dar pentru acel om, pentru ca să aibă trecere înaintea lui. Deasemenea le-a mai spus : „Luați cu voi argint îndoit, și duceți înapoi argintul, pe care vi-l puseseră la gura sacilor : poate că a fost o greșeală. Luați și pe fratele vostru, sculați-vă și întoarceți-vă la omul acela”. Apoi s'a rugat la Dumnezeu ca omul acela din Egipt să fie îndurător față de ei, și să lase pe Simeon și Benjamin să se întorcă acasă cu ei.

4. Fiii lui Iacob au pornit din nou la drum spre Egipt, și au ajuns înaintea marelui guvernator, Iosif, fratele lor. „Cum a văzut Iosif pe Benjamin cu ei, a zis economului său : „Bağă pe oamenii aceștia în casă, taie vite și gătește ; căci oamenii aceștia au să mănânce cu mine la amiază”. Omul acela a făcut ce-i poruncise Iosif, și a dus pe oamenii aceia în casa lui Iosif.

5. „Dară oamenii se temură, văzând că-i duc în casa lui Iosif, și ziceau : „Pe noi ne-a adus în casă pentru argintul, care dintru întâi s'a fost pus în sacii noștri ; ca să se năpustească și să se arunce vina asupra noastră, și să ne ia de servi”.

6. Deci, ajungând la ușa casei lui Iosif, au spus economului : „Domnule, noi ne-am mai pogorit odată aici, ca să cumpărăm merinde. Apoi, când am ajuns la locul unde trebuia să rămânem peste noapte, ne-am deschis sacii : și iată că argintul fiecăruia eră la gura sacului său, argintul nostru, după greutatea lui, și l-am adus înapoi cu noi. Am adus și alt argint, ca să cumpărăm merinde. Nu știm cine a pus argintul în sacii noștri”.

7. Economul le-a zis : „Fiți pe pace ! Nu vă temeți de nimic... Argintul vostru a trecut prin mâinile mele”. Și le-a adus și pe Simeon. Omul acesta i-a băgat în casa lui Iosif ; le-a dat apă de și-au spălat picioarele... Ei și-au pregătit darul până la venirea lui Iosif, la amiază ; căci aflaseră că au să mănânce la el.

8. „Când a ajuns Iosif acasă, i-au dat darul, pe care i-l aduseseră, și s'au aruncat cu fața la pământ înaintea lui”. Când frații lui i s'au plecat înainte-i, fără îndoială că Iosif s'a gândit iarăș la visul cu snopii.

9. „El i-a întrebat de sănătate ; și a zis : „Bătrânul vostru tată, de care ați vorbit, este sănătos ? Mai trăiește ?” Ei au răspuns : „Robul tău, tatăl nostru, este sănătos ; trăiește încă”. Și s'au plecat și s'au aruncat cu fața la pământ”.

10. Când Iosif a văzut pe Benjamin, spuse : „Acesta este fratele vostru cel tânăr, despre care mi-ați vorbit ? „Și a adăugat : „Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule !” Iosif iubi atât de mult pe Benjamin și simția atâta dragoste față de toți frații săi, încât nu a mai putut spune mai mult, „și simția nevoie să plângă ; a intrat de grab într'o odaie, și a plâns acolo. După ce s'a spălat pe față, a ieșit din odaie ; și, silindu-se să se stăpânească, a zis : „Aduceți de mâncare”.

11. Au pus trei mese, una pentru Iosif, una pentru frații lui Iosif, și una pentru Egipțeni. Frații erau foarte mult

surprinși văzând că fuseseră așezați la masă în ordinea vârstei lor, dela Ruben, cel mai mare, până la Benjamin, cel mai tânăr.

12. Iosif voia să știe dacă ei erau geloși pe Benjamin, după cum fuseseră față de el, deci le-a dat din mâncărurile cari erau înaintea lui ; însă partea de mâncare a lui Benjamin eră de cinci ori mai mare decât a celorlalți. „Și au băut, și s'au veselit împreună cu el”.

13. Iosif se siliă să conducă lucrurile față de frații lui într'un chip înțeleptesc, astfel ca din tot să iasă numai bine. El a cerut dela Domnul să-i dea înțelepciune și să-l conducă.

Lecțiunea 11—16 Iunie, 1928.

Iosif încearcă pe frații săi.

Textul biblic : Gen. 44.

De memorizat : „Tu cercetezi inima, și iubești curăția de inimă”. 1 Cron. 29, 17.

CUPRINSUL LECȚIUNII.

1. După ce a prânzit cu frații săi, „Iosif a dat următoarea poruncă economului casei lui : „Umple cu merinde sacii oamenilor acestora, cât vor putea să ducă, și pune argintul fiecăruia la gura sacului său. Să pui și paharul meu, paharul de argint, la gura sacului celui mai tânăr, împreună cu argintul cuvenit pentru prețul grâului lui”. Economul a făcut cum îi poruncise Iosif.

2. „Dimineața, cum s'a crăpat de ziuă, au dat drumul oamenilor acestora împreună cu măgarii lor. Dar abia ieșiseră din cetate, și nu se depărtaseră deloc de ea, când Iosif a zis economului său : „Scoală-te, aleargă după oamenii aceia ; și când îi vei ajunge, să le spui : „Pentru ce ați răsplătit binele cu rău ?” Apoi aveă să-i întrebe pentru ce au luat cupa de argint a stăpânului său.

3. Frații au fost surprinși când i-a ajuns economul. El i-a acuzat că au luat cupa de argint a stăpânului său. Însă ei i-au spus că nu sunt obișnuți să fure. Frații erau atât de siguri că nici unul dintre ei nu furaseră cupa, încât au zis : „Să moară acela dintre robii tăi la care se va găsi paharul, și noi înșine să fim robi ai domnului nostru !”

4. Însă ecônômul a spus că acela în sacul căruia se va găsi cupa să fie servul lui, iar ceilalți să fie fără vină. „Îndată, și-a pogorit fiecare sacul la pământ. Fiecare și-a deschis sacul. Ecônômul i-a scotocit, începând cu cel mai în vârstă și sfârșind cu cel mai tânăr; și paharul a fost găsit în sacul lui Beniamin”.

5. Cu inima măhnită și îndurerată frații s'au întors în cetate la casa lui Iosif „pe când eră el încă acolo, și s'au aruncat cu fața la pământ înaintea lui. Iosif le-a zis: „Ce faptă ați făcut?”

6. „Iuda a răspuns: „Ce să mai spunem domnului nostru? Cum să mai vorbim? Cum să ne mai îndreptăm?... Îată-ne robi ai domnului nostru: noi, și acela la care s'a găsit paharul”.

7. Însă Iosif a spus: „Să mă ferească Dumnezeu să fac așa ceva! Omul la care s'a găsit paharul, să fie robul meu; dar voi, suiți-vă înapoi în pace la tatăl vostru”.

8. Atunci Iuda s'a apropiat de Iosif și i-a zis: „Te rog, domnul meu, dă voie robului tău să spună o vorbă domnului meu”. Atunci Iuda vorbi despre tatăl său Iacob, și zise: „Avem un tată bătrân, și un frate tânăr, copil făcut la bătrânețea lui; băiatul acesta aveă un frate care a murit, și care eră dela aceeaș mamă; el a rămas singur, și tatăl lui îl iubește”.

9. Continuând, Iuda mai spuse cum Iosif le ceruse să aducă pe Beniamin cu ei. Deasemenea a mai repetat că tatăl lui spusese: „Voi știți că nevasta mea (Rahela) mi-a născut doi fii (Iosif și Beniamin). Unul a ieșit dela mine, și cred că a fost sfâșiat negreșit de fiare, căci nu l-am mai văzut până astăzi. Dacă-mi mai luați și pe acesta, și i se va întâmpla vreo nenorocire, cu durere imi veți pogori bătrânețele în locuința morților”.

10. Iuda mai spuse: „Acum, dacă mă voi întoarce la robul tău, tatăl meu, fără să avem cu noi băiatul de sufletul căruia este nedeslipit sufletul lui, el are să moară, când va vedea că băiatul nu este”.

11. Apoi Iuda, credincios făgăduinții pe care o făcuse tatălui său, zise: „Căci robul tău s'a pus chezaș pentru copil, și a zis tatălui meu: „Dacă nu-l voi aduce înapoi la tine, vinovat să fiu pentru todeauna față de tatăl meu”.

12. „Îngăduie, dar, te rog, robului tău să rămână în locul băiatului, ca rob al domnului meu; iar băiatul să se suie înapoi cu frații săi. Cum mă voi putea sui eu la tatăl meu, dacă băiatul nu este cu mine? Ah! să nu văd mahnirea tatălui meu!”

13. În inima acestor oameni se făcuse o mare schimbare de când Iuda dăduse ideea ca să vândă pe Iosif Madianiților. În loc să se întorcă acasă nepăsător și să părăsească pe Beniamin, cuvintele cât și faptele lor arătau iubirea și grija lor față de el și față de tatăl lor. Ei au înfruntat încercarea ce a venit asupra-le, și în lecțiunea viitoare vom vedea cum au fost răsplățiți.

Lecțiunea 12—23 Iunie, 1928.

Iosif Iară pe frații lui.

Textul biblic: Gen. 45.

De memorizat: „Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel cereșc vă va ierta greșelile voastre”. Mat. 6, 14.

CUPRINSUL LECȚIUNII.

1. După încercarea fraților săi, Iosif a văzut că ei erau mai buni de cum fuseseră altădată, și că iubiau pe tatăl și pe fratele lor mai mic.

2. „Iosif nu s'a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce-l înconjurau. Și a strigat: „Scoateți afară pe toată lumea”. Și n'a mai rămas nimeni cu Iosif, când s'a făcut cunoscut fraților săi. A izbucnit într'un plâns așa de tare că l-au auzit Egiptenii și casa lui Faraon.

2. „Iosif a zis fraților săi: „Eu sunt Iosif! Mai trăiește tatăl meu? „Dar frații lui nu i-au putut răspunde, așa de incremeniți rămăseseră înaintea lui”. Acum frații se temeau mai mult de Iosif decât mai înainte. Ei gândiau că niciodată nu i-ar putea ierta de ceea ce îi făcuseră când fusese tânăr.

3. „Iosif a zis fraților săi: „Apropiati-vă de mine”. Și ei s'au apropiat. El a zis: „Eu sunt fratele vostru Iosif, pe care l-ați vândut ca să fie dus în Egipt. Acum, nu vă intristați și nu fiți măhniiți că m'ați vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viețta, m'a trimis Dumnezeu înaintea voastră”.

5. „Îată sunt doi ani de când băntuie foametea în țară; și încă cinci ani, nu

va fi nici arătură, nici seceriș... Așa că nu voi m'ați trimes aici, ci Dumnezeu; El m'a făcut... cărmuitorul întregii țări a Egiptului.

6. „Grăbiți-vă de vă suiți la tatăl meu, și spuneți-i: „Așa a vorbit fiul tău Iosif: „Dumnezeu m'a pus domn peste tot Egiptul; pogoară-te la mine și nu zăbovi!... Istorisiți tatălui meu toată slava pe care o am în Egipt, și tot ce ați văzut; și aduceți aici cât mai curând pe tatăl meu”.

7. „El s'a aruncat pe gâtul fratelui său Beniamin, și a plâns; și Beniamin a plâns și el pe gâtul lui. A îmbrățișat deasemenea pe toți frații lui, plângând. După aceea, frații lui au stat de vorbă cu el”.

8. Când a auzit Faraon, regele, că au venit frații lui, s'a bucurat, și a zis lui Iosif: „Spune fraților tăi: „Îată ce să faceți: „Încărcați-vă dobitoacele, și plecați în țara Canaanului; luați pe tatăl vostru și familiile voastre, și veniți la mine. Eu vă voi da ce este mai bun în țara Egiptului, și veți mânca grăsimile țării. Ai poruncă să le spui: „Așa să faceți! Luați-vă din țara Egiptului care pentru pruncii voștri și pentru nevestele voastre; aduceți pe tatăl vostru, și veniți. Să nu vă pară rău de ceea ce veți lăsa; căci tot ce este mai bun în țara Egiptului va fi pentru voi”.

9. „Fiii lui Izrail au făcut așa. Iosif le-a dat care, după porunca lui Faraon; le-a dat și merinde pentru drum. Le-a dat la toți haine de schimb, iar lui Beniamin i-a dat trei sute de sicli de argint și cinci haine de schimb.

10. „Tatălui său i-a trimes zece măgari cu ce eră mai bun în Egipt, și zece măgari încercate cu grâu, pâine și merinde, pentru ca să aibă pe drum. Apoi a dat drumul fraților săi, cari au plecat; și le-a zis: „Să nu vă certați pe drum”.

11. „Ei au ieșit din Egipt, și au ajuns în țara Canaanului, la tatăl lor Iacob. Și i-au spus: „Iosif tot mai trăiește, și chiar el cărmuește toată țara Egiptului”. Dar inima lui Iacob a rămas rece, pentru că nu-i credea.

12. „Când i-au istorisit însă tot ce le spusese Iosif, și a văzut carele pe cari le trimesese Iosif ca să-l ducă, duhul tatălui lor Iacob s'a înviorat. Și Izrail (Iacob) a zis: „Destul! Fiul meu Iosif tot mai trăiește! Vreau să mă duc să-l văd înainte de moarte”.

Repetiția.

Textul biblic: Gen. 24—45.

De memorizat: Repetiția versetelor de memorizat din timpul trimestrului.

CUPRINSUL LECȚIUNII.

1. Abraam nu a voit ca fiul său Isaac să ia o soție dintre locuitorii idolatri din țara Canaanului, astfel încât el a trimis pe Eliazar servul său credincios în patria lui de mai înainte, în Haran, spre a găsi acolo o soție pentru Isaac. Domnul a condus pe Eliazar, și a fost aleasă Rebeca. Rebeca a mers în Canaan cu Eliazar, și Isaac a iubit-o, și ea a devenit soția lui. Gen. 24.

2. Isaac și Rebeca au avut doi copii, Esau și Iacob. Esau era cel mai mare, deci avea dreptul la deosebita binecuvântare de întâi născut. Esau nu pretuia acest însemnat drept de întâi născut, însă Iacob îl doriă. Într-o zi, pe când Esau era flămând, el și-a vândut dreptul de întâi născut lui Iacob pentru un blid de linte. După ce au trecut mai mulți ani, Rebeca s'a sfătuit cu Iacob să înșele pe Isaac, astfel încât Iacob să primească binecuvântarea ce se convenia lui Esau. Gen. 25, 27—34; 27, 1—40.

3. Esau s'a mâniat foarte rău când a aflat cum înșelase Iacob pe tatăl său, astfel încât Isaac dăduse binecuvântarea de întâi născut lui Iacob în loc lui. Iacob a trebuit să-și părăsească casa și să plece departe spre a trăi cu unchiul său Laban. Pe drum, singur și plin de teamă, s'a așezat jos să se odihnească, punându-și o piatră drept căpătâi. Domnul i-a dat un minunat vis care l-a înțărît mult. Gen. 27, 41—45; 28, 10—22.

4. Iacob a muncit lui Laban șapte ani spre a primi pe Rahela de soție, însă la sfârșitul acestor ani i-a fost dată Lea în loc. Apoi el a mai lucrat încă alți șapte ani pentru Rahela pe care o iubiă nespun. În urmă a mai stat încă șase ani pe plată. După aceea Iacob și-a luat soțiile, copiii, turmele, și a pornit înapoi spre Canaan. Când a auzit că Esau venia în întâmpinarea lui cu o ceată de ostași, el s'a rugat Domnului o noapte întreagă. Domnul l-a binecuvântat și a imuiat inima lui Esau astfel că atunci când s'au întâlnit, ei au plâns și s'au sărutat. Apoi Iacob și-a

stabilit casa în țara Canaan: Gen. 29, 1—20; 31, 1—3. 17. 18; 32; 33; 35, 1—15.

5. Iacob a avut doisprezece fii, însă pe Iosif îl iubiă mai mult decât pe ceilalți. De aceea frații lui Iosif îl urau. Iosif a primit două visuri cari au făcut ca frații lui să-l urască și mai mult. Pe când erau plecați de acasă, ei s'au hotărât să omoare pe Iosif, însă în cele din urmă l-au vândut la niște oameni cari mergeau în Egipt. Ei au făcut pe tatăl lor să creadă că Iosif a fost ucis de o fiară sălbatecă. Gen. 37.

6. În Egipt Iosif a fost cumpărat de Potifar, unul din străjerii regelui, care i-a dat în grijă tot avutul său. După câțva timp însă Iosif a fost învinuit pe nedrept de anumite fapte rele și a fost aruncat în închisoare. Fiind acolo, el a tâlmăcit visurile mai marelui paharnicilor și mai marelui pitarilor. După doi ani regele a trimis după el spre a-i tâlmăci cele două vise cari îl nelinișteau. Gen. 39, 17—23; 40.

7. Iosif a spus lui Faraon că Domnul este acela care tâlmăcește visurile. După ce a auzit visurile regelui, Iosif a spus că vor fi șapte ani de belșug și apoi șapte ani de foamete. Faraon a făcut pe Iosif cărmuitor alături de el, spre a strânge alimente din tot cuprinsul țării în timpul celor șapte ani de belșug. Când a venit foametea, locuitorii din Egipt cum și din alte ținuturi au venit la Iosif să cumpere alimente. Gen. 41.

8. Când a auzit Iacob că în Egipt este grâu, și-a trimis pe cei zece fii să cumpere grâu, oprindu-și însă pe Benjamin, cel mai tânăr, acasă. Iosif a cunoscut pe frații săi când au venit și i s'au închinat, însă ei nu l-au cunoscut. Spre a-i încerca, Iosif a băgat pe Simeon în închisoare, și a spus celorlalți să aducă și pe fratele lor mai tânăr când vor mai veni. Frații erau foarte neliniștiți, și s'au înspăimântat când și-au găsit în sacii banii pe cari îi plătise pentru grâu. Gen. 42.

9. Când grâul pe care îl aduseseră frații se mănecase aproape, Iacob, cu multă durere i-au lăsat să-l ia pe Benjamin și să se ducă iarăși în Egipt. Cu toții au fost invitați la masă în casa cărmuitorului, și erau foarte fericți gândind că pot să se întoarcă acasă împreună cu Simeon și Benjamin. Însă nu mult după ce au plecat, economul lui

Iosif i-a ajuns și a găsit paharul de argint al stăpânului său în sacul cu grâu al lui Benjamin. Ei s'au reintors la Iosif, și Iuda s'a oferit a fi rob lui Iosif numai să lase pe Benjamin să se întoarcă la tatăl său. Gen. 43; 44.

10. Când a văzut Iosif cu câtă dragoste iubiă ei pe Benjamin și pe tatăl lor, a înțeles că se schimbaseră foarte mult. El li s'a făcut cunoscut și ei s'au înspăimântat. El i-a indemnă să se întoarcă de grabă acasă și să aducă pe Iacob în Egipt, cu tot ce are. Cu greu a putut Iacob să creadă ce îi spuneau fiii săi despre Iosif, însă când a văzut carele pe cari le trimisese Iosif, a zis: „Fiul meu Iosif tot mai trăiește! Vreau să mă duc să-l văd înainte de moarte”. Gen. 45.

Versetele de memorizat din timpul trimestrului.

1. „Recunoaște-l în toate căile tale, și El îți va netezi cărările”. Prov. 3, 6.
2. „Vieța este mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămîntea”. Luca 12, 23.
3. „Cu adevărat, Domnul este în locul acesta, și eu n'am știut”. Gen. 28, 16.
4. „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta”. Gen. 32, 26.
5. „Fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v'a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos”. Ef. 4, 32.
6. „Oricine urăște pe fratele său, este un ucegaș”. 1 Ioan 3, 15.
7. „Domnul era cu el. Și Domnul îi dădea izbândă în tot ce făcea”. Gen. 39, 23.
8. „Ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri”. Mat. 25, 21.
9. „Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit”. Ce seamănă omul, aceea va și seceră”. Gal. 6, 7.
10. „Cel ce ia seama la vorbă, află bine, și cel ce se încrede în Domnul, fericit va fi”. Prov. 16, 20.
11. „Tu cercetezi inima, și iubești curăția de inimă”. 1 Cron. 29, 17.
12. „Dacă iertați oamenii greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre”. Mat. 6, 14.

Călătoria lui Izrail în Egipt.

Textul biblic: Gen. 46, 1—7. 26—34; 47.

De memorizat: „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celorce iubesc pe Dumnezeu”. Rom. 8, 28.

CUPRINSUL LECȚIUNII.

1. Aceia cari porniseră în drum din Canaan spre Egipt formau o grupă veselă, din moment ce înțeleseseră că invitația lui Iosif se referea tuturor, și că eră loc pentru toți în țara peste care eră guvernator. În familia lui Iacob erau nu numai copii și nepoți, ci și servi. Fără îndoială că formau la un loc o grupă destul de numeroasă. Deasemenea erau și multe turme de oi și vite, și aveau cu ei multe poveri de corturi și lucruri casnice. Iacob și soțiile fiilor lui, cum și copilașii, călătoriau în carele pe cari Faraon le trimisese să-i aducă. Unii dintre oameni călătoriau pe cămile, și fără îndoială că cei mai mulți pe jos.

2. Când grupa lui Iacob a ajuns la Beer-Seba, Iacob a adus jertfă lui Dumnezeu, și a rugat pe Domnul să-l însoțească pe cale. „Dumnezeu a vorbit lui Izrail, într'o vedenie noaptea, și a zis: „Iacobe! Iacobe!” Izrail a răspuns: „Iată-mă!” Și Dumnezeu a zis: „Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tatălui tău. Nu te teme să te pogori în Egipt, căci acolo te voi face să ajungi un neam mare. Eu insumi mă voi pogori cu tine în Egipt, și Eu insumi te voi scoate iarăș de acolo”.

3. Când cei cari erau cu Iacob au ajuns în țara Egiptului, au fost conduși în pământul Goșen. Aceasta eră o parte de ținut bine udată și un loc bun pentru turmele de oi și cirezile de vite. În acest loc, deasemenea erau separați de Egiptenii idolatri.

4. „Iosif și-a pregătit carul și s'a suit ca să se ducă în Goșen, în întâmpinarea tatălui său Izrail. Cum l-a văzut, s'a aruncat pe gâtul lui, și a plâns multă vreme pe gâtul lui”. Iosif își uitase de carul său minunat, de veșmintele sale scumpe, cum și de însoțitorii lui îmbrăcați în haine strălucitoare, și se gândia numai la iubitul său tată bătrân de care fusese despărțit atâția ani. Meditarea la tot ceea ce suferise tatăl său din pricina

acestei lungi despărțiri, și la plăcerea lui de acum de a-l revedea, i-au adus lacrimi de bucurie în ochii.

5. „Iosif s'a dus să înștiințeze pe Faraon, și i-a spus: „Frații mei și tatăl meu au sosit din țara Canaan, cu oile și boii, și cu tot avutul lor; și sunt în ținutul Goșen”. Iosif a luat pe cinci din frații săi spre a vedea pe rege.

6. Faraon a întrebat pe frați, care le este ocupația. Ei i-au spus că sunt păstori, și că au venit în Egipt fiindcă în Canaan nu este pășune pentru turmele lor. Atunci regele a spus lui Iosif să dea tatălui și fraților lui un loc din ținutul Goșen, care eră cea mai bună parte de loc.

7. „Iosif a adus pe tatăl său Iacob, și l-a înfățișat înaintea lui Faraon”. Când bătrânul Iacob a venit înaintea regelui, el nu s'a plecat la pământ, după cum eră obiceiul altora, ci dimpotrivă și-a ridicat mâinile și a binecuvântat pe Faraon. Faraon a întrebat pe Iacob: „Care este numărul zilelor anilor vieții tale?” Iacob a răspuns că aveă o sută treizeci de ani. Deși Iacob eră ca un strein în palatul regelui, totuș binecuvântarea lui Dumnezeu i-a dat cinstea de a sta înaintea celui mai mare rege depe pământ, din timpul acela.

8. Fericirea lui Iacob revăzând pe Iosif, fiul său atâta vreme pierdut, eră atât de deplină încât se gândia că nu i-ar mai putea veni o altă bucurie mai mare. Anii următori au fost cei mai plăcuți pentru el. Iosif a îngrijit de tatăl și de frații săi în tot timpul anilor de foamete, și când aceștia au trecut, frații lui Iosif au mai rămas încă în Goșen. Copiii au crescut, și diferitelor familii li s'au adăugat băieți și fete. Deasemenea și turmele cât și cirezile s'au înmulțit, iar copiii lui Iacob au ajuns bogăți.

9. Foametea a continuat în tot cursul celor șapte ani, întocmai după cum zisese Iosif că va fi. Locuitorii Egiptului au cumpărat grâu din hambarele pe care le umpluse Iosif, până ce și-au dat toți banii. Atunci Iosif le-a dat grâu în schimbul turmelor și cirezilor lor.

10. Apoi sârmanul popor infometat și-a vândut pământul lui Faraon, spre a primi alimente. Iosif le-a dat sămânță spre a semăna după ce va trece foametea, cu obligația ca să dea o parte din recoltă lui Faraon. Oamenii au spus lui Iosif: „Tu ne-ai scăpat viața! Să că-

pătăm trecere înaintea domnului nostru, și vom fi robi ai lui Faraon”.

11. Iacob a trăit șaptesprezece ani în Egipt. Deși avusese multe mahniri și dureri în viață, totuș el putea vedea acum că Dumnezeu fusese cu el în toți anii, și că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celorce iubesc pe Dumnezeu”.

12. Cu puțin înainte de moarte, Iacob a chemat la sine pe Iosif, și i-a zis: „Să nu mă îngropi în Egipt. Ci când mă voi culcă lângă părinții mei, să mă scoți afară din Egipt, și să nu mă îngropi în mormântul lor”. Iosif a răspuns: „Voiu face după cuvântul tău”. Locul de immormântare al tatălui lui Iacob, Isaac, și al bunicului său fusese în peștera pe care o cumpărase Abraam.

Tineretul lucrează.

Ne simțim bucuroși să putem insera în numărul de față al revistei, un frumos raport trimes de fr. Șt. Pătrașcu asupra activității dușă cu mult zel de tinerii din comunitatea Cămpina. Inșă înainte de a aminti numele celor cari s'au distins în vânzarea literaturii, simțim ca o datorie să spunem că și restul tinerilor au luat seama la chemarea sfântă, pornind fiecare la lucru conștiincios în ramura pe care Domnul i-a încredințat-o.

Iată acum raportul activității misionare în ce privește vânzarea literaturii:

Șt. Pătrașcu	4400 Lei
Toma Brașov	} 1300 "
Constantin Predescu	
Ch. Pârnu	} 1100 "
Ch. Dinescu	
Constantin Goșu	} 1000 "
Ioan Simion	
Ch. Dodu	

Rugăm ca toți cari doresc să mai trimeată rapoarte de felul acesta să raporteze lucrarea făcută în cursul anului acestuia, fiindcă din pricina timpului înaintat nu mai putem publica rapoarte prea vechi.

RED.

Către inimile caritabile.

În urma arsurilor căpătate cu ocazia incendierii unei sonde din Moreni, a încetat din viață încă de anul trecut, fratele Ioan Cucu. În urma lui a rămas o fetiță de 6 ani. Sora Cucu, mama adoptivă a fetiței, nemaiputând face față greutăților, ne roagă să facem apel la bunăvoința cuiva care ar vrea să adopte această fetiță. Adresa: Costică Marinescu (cismar), com. Moreni, jud. Prahova.

Micuțul

Artur Văcăreanu.

Din „Die Heinzelmännchen“ de Hans Alemann.

Necrolog.

Sora Ileana Simionescu, în etate de 65 ani, membră credincioasă a comunității din Câmpu-Lung, Bucovina, a fost chemată de Domnul la repaus, pe ziua de 13 Martie a. c.

Petre F. Betea.

Sora Ioana Cristescu, membră a comunității Buc.-Nord, după o lungă suferință, rămânând însă credincioasă, a fost chemată la odihna de Domnul, pe ziua de 25 Martie 1928.

Chiar a - să - mic cum sunt Mă bu - cur de nes - pus, Căci

Ta - tăl mă iu - beș - te mult Prin Fi - ul Său I - sus.

Cor:

Deci din gla - su - mi voiu cân - tă, Da, zi - ua noap - tea ori - și - când

Bu - nă - ta - tea ma - re - a Sa, De gri - ja mea pîr - tînd.

2. Din zori de cum mă scol
Continuu-am de luptat
Cu Satan, ce-urmărește - un dor
Să cad în vr'un păcat. — Cor:
3. Sfântul Cuvânt lăsat
Lumină a imi fi,

În luptă-mi dă el ne'ncetat
Puteri și bucurii. — Cor:

4. De-aceea'n rugă strig:
„Aproape a imi fi“;
Victoria eu ca să câștig,
La Tine-a mă primi. — Cor:

Adânc indure - rați, anunțăm că în ziua de 6 Mai 1928, a încetat din viață prea iubitul nostru frate, **Andrei Embreuş**, în etate de 26 ani. Departe de tânăr de părinți și rude, a găsit singura-i plăcere a se alipi de familia Domnului Isus, Mântuitorul, care-L chemase să-i dea și lui cununa mării în ziua de apoi.

Dotat cu o voce aleasă, și un talent muzical desvoltat, nu se da înapoi de a ajuta în ramura muzicală oridecâteori i s'ar fi cerut concursul, și umil știă să ajute firește și în alte ramuri, spre mărirea lui Dumnezeu.

Melodiile cântate de el ni-l vor reamduce mereu în memorie, oridecâteori le vom mai auzi cântate.

Boala cruntă care l-a lovit, nu i-a mai dat răgaz, și în câteva zile a fost chemat la odihna de Domnul, dându-ne și nouă învățătura a căută să fim împăcați cu Dumnezeu, prin Isus Hristos, în orice clipă a vieții.

Coriștii din București, cât și alți membri, întristați, l-au petrecut până la mormânt, sperând totuș ca la a doua venire a Domnului Isus, să-l poată revedea, la prima înviere, printre cei aleși.

Domnul să ne ajute ca fiecare dintre noi să fim gata a întâmpina pe Isus în orice moment.

V. F.

Harmonium
dela casele cele mai mari din Germania: Brüning și Bongardt, Barmen, livrează cu preț original în rate, **GUSTAV NIKESH**, Rannichergasse 5a, Sibiu. La cerere se trimete catalogul.